

ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางสาวพิชามณญ์ ผิวอ่อนดี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF USING THE STORYLINE TECHNIQUE AND FOLKTALES TO
ENHANCE ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS
FOR GRADE 7 STUDENTS

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย นางสาวพิชามณญ์ ผิวอ่อนดี

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

60254308 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, เทคนิค Storyline, นิทานพื้นบ้าน

นางสาว พิชามณญ์ ผิวอ่อนดี: ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 29 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสมารถดุงวิทย์” โดยวิธีการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ฉบับ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent

ผลการวิจัย พบว่า

1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.16

60254308 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : English Reading Comprehension Skills, Storyline Technique, Folktales

MISS Pichamon PIW-ORNDEE : THE EFFECTS OF USING THE STORYLINE TECHNIQUE AND FOLKTALES TO ENHANCE ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS FOR GRADE 7 STUDENTS Thesis advisor : Assistant Professor Vachira Jantarach, Ph.D.

The purposes of this research were to: 1) compare the students' English reading comprehension before and after using the storyline technique and folktales and 2) study students' satisfaction towards the English reading comprehension class based on the use of the storyline technique and folktales. The samples for the study consisted of 29 grade 1 students of Bangplama Soongsumarnpadungwit School, Suphanburi in the 2nd semester of academic year 2021. They were cluster random sampling. The instruments were 1) three lesson plans of English reading comprehension by using the storyline technique and folktales; 2) a reading comprehension test, used as a pretest and posttest; and 3) a questionnaire on opinions towards the use of the storyline technique and folktales to enhance English reading comprehension. The data were analyzed by mean (X), standard deviation (S.D.) and t-test dependent.

The results of the study were as follows.

1) The students' English reading comprehension after the class based on the use of the storyline technique and folktales was significantly higher at the .05 level.

2) The students' satisfaction towards the storyline technique and folktales was at a high level with mean of 4.16.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการให้คำปรึกษา แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จสมบูรณ์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช ตลอดจนคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ได้แก่ อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ประธานกรรมการสอบ การค้นคว้าอิสระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันตियะ ดร.จันทร์เพ็ญ สุวรรณคร และ ดร.พรพิมล ยังฉิม ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ คุณอาจารย์ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้ชี้แนะแนวทาง และให้กำลังใจผู้วิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และรุ่นพี่นักศึกษาปริญญาโทสาขาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่คอยให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดเวลาในการเรียนจนสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีและประโยชน์ของการค้นคว้าอิสระฉบับนี้เพื่อกราบบูชาบูชาพการี ผู้มีพระคุณ ตลอดจน ครูอาจารย์ทุกๆ ท่านที่ได้ประสพวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยมาตราบเท่าทุกวันนี้

นางสาว พิชามณญ์ ผิวอ่อนดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามในการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	12
1.1 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	12
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	18
2.1 ความหมายของการอ่าน.....	18
2.3 กลวิธีการสอนอ่าน.....	20

2.4 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	23
2.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	25
2.7 การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ	28
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline.....	29
3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline	29
3.2 องค์ประกอบและหลักการของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline	31
3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline.....	33
3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline	34
4. นิทานพื้นบ้าน.....	36
4.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน	38
4.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน	39
4.3 ความสำคัญของการนำนิทานพื้นบ้านมาใช้สอนภาษาอังกฤษ	43
4.4 กิจกรรมและขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน	45
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
5.1 งานวิจัยภายในประเทศ	51
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	54
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	56
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย	56
2. ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย	56
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	57
4. รูปแบบการวิจัย	57
5. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	57
6. การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	58

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
8. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน	66
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	73
การอภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ	79
รายการอ้างอิง.....	80
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค Storyline และนิทาน พื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	86
ภาคผนวก ข ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ .	90
ภาคผนวก ค ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	93
ภาคผนวก ง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	95
ภาคผนวก จ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อ ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	97
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	113
ภาคผนวก ช แบบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และ นิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	126

ภาคผนวก ฅ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ..... 129

ประวัติผู้เขียน..... 131

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	14
ตารางที่ 2 กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบโดยใช้นิทานพื้นบ้าน (Table of Test Specification)	61
ตารางที่ 3 ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบ.....	61
ตารางที่ 4 กรอบเนื้อหาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	63
ตารางที่ 5 คะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน และผลต่าง (D) ของคะแนนในการ ทดสอบทั้งสองครั้ง.....	67
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน.....	68
ตารางที่ 7 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	69

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แผนภาพลักษณะการเรียนการสอน Storyline และการสอนลักษณะทั่วไป32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบันการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การอ่านช่วยให้มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษเล่าเรียน เพราะคนที่อ่านมากจะทำให้มีความรู้และความเข้าใจมาก ทำให้ประสบผลสำเร็จ และสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ การอ่านช่วยพัฒนาความคิด ความสร้างสรรค์ และช่วยยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้บุคคลก้าวทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน สามารถแก้ปัญหาต่างๆ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2554 : 175) การอ่านนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้ว ยังมีความสำคัญในแง่อื่นๆ อีกมาก เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ เป็นเครื่องช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ความเพลิดเพลิน และมีประสบการณ์กว้างขวาง (เพ็ญนภา ศรีษะเสื่อ 2559 : 34-35) ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การอ่านบรรลุเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่าน สามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้ และการอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องด้วยการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่สุดและจำเป็นที่สุดสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวัน(วรารณณ์ พรหมอินทร์ 2561 : 2)

เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ และมีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์กว้างขึ้นและสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นนักเรียนจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดทักษะทางภาษา โดยมีการมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง (Listening) ทักษะการพูด (Speaking) ทักษะการอ่าน (Reading) และทักษะการเขียน (Writing) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดสาระสำคัญที่จำเป็นสำหรับนักเรียน

ทุกคนประกอบด้วยภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2563 พบว่า ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ย 38.14 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเฉลี่ย 28.60 ซึ่งสูงกว่าผล O-NET ปีการศึกษา 2562 เล็กน้อยแต่ไม่ถึงร้อยละ 50 ที่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ย 29.11 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเฉลี่ย 28.38 เมื่อมองภาพรวมคะแนนการสอบ O-NET ย้อนหลัง 5 ปีล่าสุด ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559-2563 พบว่า ในกลุ่มวิชาหลัก ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์นั้น รายวิชาที่อยู่ใน 2 อันดับสุดท้าย ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ โดยคะแนนเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 35.48 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 30.06 ขณะที่คะแนนเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง วิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 35.03 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 24.77 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563) จากที่ข้อมูลข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า วิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ เป็น 2 วิชาที่นักเรียนไทยยังอ่อนอยู่ และเป็นปัญหาที่ยังแก้ไขไม่ได้ จากผลการสอบ O-NET ชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่นักเรียนไทยมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับค่อนข้างต่ำ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่ มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นักเรียนมีปัญหาอ่านไม่คล่องและปัญหาที่สำคัญกว่านั้น คือ นักเรียนขาดทักษะการอ่านทำความเข้าใจและคิดวิเคราะห์ ปัญหาการอ่านของนักเรียนมีผลสืบเนื่องมาจากหลายๆ ปัจจัย เช่น นักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ หรือประโยคที่เคยเรียนมาแล้ว นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยประมาณถือว่าน้อยมาก (บุญญรินทร์ บุญวาริรักษ์, 2557 : 2) และการที่นักเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จทางด้านทักษะการอ่านเนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่รู้ความหมายของศัพท์ ไม่สามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ การที่นักเรียนยังขาดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ วิธีการสอนโดยการยึดครูเป็นศูนย์กลาง ครูใช้วิธีการสอนอ่านแบบเดิมๆ นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ทำให้ไม่สามารถเข้าใจในบทอ่านได้ชัดเจน นักเรียนขาดความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (มนัสวี ดวงลอย, 2557 : บทคัดย่อ และวารสารณ์ พรหมอินทร์, 2561 : 3) ดังนั้นสิ่งที่ควรพัฒนาอย่างเร่งด่วน คือ ความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน แต่ในความเป็นจริงนั้นพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การที่จะส่งเสริมกระบวนการอ่านของนักเรียนให้อยู่ในระดับที่คาดหวังนั้น ครูจะต้องเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและระดับของผู้เรียน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดต่อการเรียนรู้

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ มีการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการเรียนรู้ และให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (สาระที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 1.1 ข้อที่ 4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น) เนื่องจากโรงเรียนบางปلام้า “สูงสูดมรดุจวิทย์” อยู่ในเขตอำเภอบางปلام้า จังหวัดสุพรรณบุรี ถือได้ว่าเป็นเขตต่างจังหวัดและนักเรียนมีความคุ้นเคยกับเรื่องเล่าและนิทานพื้นบ้านเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้นิทานพื้นบ้าน เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน สอดคล้องกับ (อุษา มะหะหมัด, 2548 : 156) ได้มีการนำเนื้อหาบทนิทานพื้นบ้านไทยมาใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เนื่องจากนักเรียนมีความคุ้นเคย เมื่อได้อ่านเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนสามารถเดาคำศัพท์ หรือความหมายของประโยคได้รวดเร็วขึ้น

นิทานก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนมักจะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพราะเนื้อหาของนิทานสนุกสนาน เมื่อได้อ่านแล้วเกิดความเพลิดเพลิน และเนื่องจากนิทานสามารถตอบสนองยุทธวิธีการเรียนรู้ทางตรงของผู้เรียน โดยเฉพาะยุทธวิธีด้านความจำและยุทธวิธีด้านเข้าใจปัญหา ทั้งในประเทศและต่างประเทศจึงได้มีการนำนิทานมาใช้ในการสอนภาษาที่สองกันอย่างมากมายและยังได้ผลที่ดี อีกด้วย การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศนั้นนิยมใช้บทความที่เกี่ยวกับ นวนิยาย เรื่องสั้น โคลง กลอน และนิทาน (Brock, 1990 : 22) และมีการนำเสนอให้ทำการสอนเนื้อหาด้านวัฒนธรรมโดยใช้เนื้อหาบทนิทานพื้นบ้าน เนื่องจากเป็นเรื่องเล่าที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงวิถีชีวิตและเกิดความรู้ทางด้านถ้อยคำ วลี สำนวน หรือประโยคที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร (Price, 1997 : 10) นิทานมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษา โดยนิทานช่วยส่งเสริมการอ่านได้ดี เพราะช่วยกระตุ้นความอยากอ่านเป็นแรงกระตุ้นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา และเพิ่มพูนคำศัพท์ (รัตนาวลี ทรายมูล, 2553 : 3) ขณะที่ สุธาพร โมกข์บุรุช (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติ พบว่าความสามารถทางการอ่านของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ในงานวิจัยยังได้เสนอแนะว่าควรมีการพัฒนาแบบฝึกในรูปแบบนิทานประเภทอื่นๆ เช่น นิทานพื้นบ้าน ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นเหตุผลข้อหนึ่งที่ทำให้สนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการนำนิทานมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านทักษะการอ่าน

การนำนิทานพื้นบ้านมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื้อหาของนิทานพื้นบ้านอาจมีการเปลี่ยนแปลงและเก่าแก่ไปบ้าง เนื่องจาก นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องราวที่ผ่านการเล่าสืบต่อกันมาหลายช่วงอายุคน และภายหลังมีการตกแต่งเสริมเพิ่มเติมตามจินตนาการของผู้เล่า ผ่านการแสดงอารมณ์ ความเชื่อ ความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ที่มีอยู่

ในท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับการสอนอ่านนิทานพื้นบ้านควบคู่ไปด้วยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและผู้วิจัยมีความสนใจที่จะเลือกเทคนิค Storyline มาบูรณาการกับเนื้อหาของนิทานพื้นบ้าน เพราะเทคนิค Storyline เป็นนวัตกรรมการบูรณาการการเรียนการสอนที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหลายประเทศของทวีปยุโรป เป็นวิธีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะมีการกำหนดเนื้อเรื่องแบ่งเป็นตอนๆ (Episode) โดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำเข้าสู่การทำกิจกรรมที่ผู้สอนวางโครงเรื่องไว้ และมีองค์ประกอบ ได้แก่ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข ผู้คิดค้นและพัฒนาวิธีการสอนนี้ คือ Steve Bell และ Sallie Harkness (1998) นักการศึกษาชาวสกอตแลนด์ กล่าวถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline เป็นแนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษาที่เป็นการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นจาก Storyline นั้นจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านการใช้คำถามหลัก (Key Question) (วลัย พานิช, 2545) และ Storyline เป็นแนวคิดที่ทำให้เกิดการ สร้างองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน โดยที่นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ ร่วมกันนำมาซึ่งความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น โดยมีครูเป็นผู้แนะนำในเรื่องโครงสร้าง ทำให้ครูและนักเรียนเกิดความสนุกสนานในวิธีการเรียนการสอน (กมลวรรณ โคตรทอง, 2557) และรายวิชาภาษาอังกฤษก็เป็นอีกหนึ่งรายวิชาที่มีผู้วิจัยและนักการศึกษาพยายามที่จะทดลองหากระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านภาษาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดมรดงวิทย์” จึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีพัฒนาการและมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อีกทั้งเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยจะทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดมรดงวิทย์” จังหวัดสุพรรณบุรี

คำถามในการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเรียนด้วยเทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สูงขึ้นหรือไม่
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดอุดมดงวิทย” อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ แต่ความสามารถด้านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 390 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 29 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

- 1) การเรียนรู้โดยการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองการวิจัยครั้งนี้ ระยะเวลา รวม จำนวน 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 55 นาที โดยดำเนินการทดลองจากแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน (แผนละ 2 คาบเรียน)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ 4 องค์ประกอบหลักของเทคนิค Storyline ซึ่งผู้อ่านสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร เหตุการณ์ ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ โดยวัดได้จากคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านหลังการใช้เทคนิค Storyline

2. การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline หมายถึง การเรียนการสอนโดยการสร้างเส้นทางการเดินเรื่องให้เรียงต่อเนื่องกันตามลำดับเหตุการณ์และสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ โดยใช้คำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวเชื่อมโยงในการเปิดประเด็นให้นักเรียนได้กระตุ้นประสบการณ์เดิม และจินตนาการ ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ฉาก (Setting) ตัวละคร (Characters) เหตุการณ์ (Events) ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา (Problem and solution)

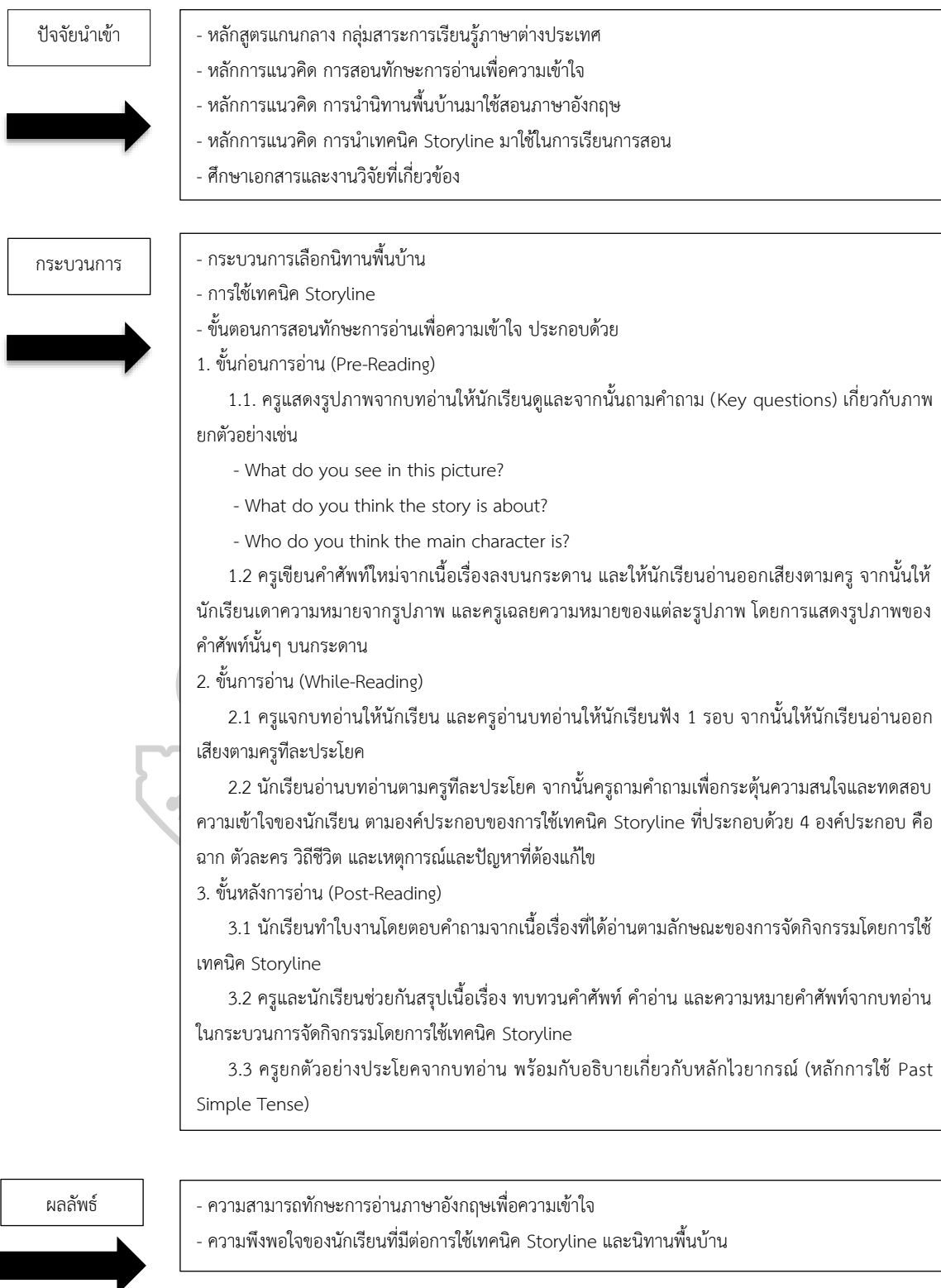
3. นิทานพื้นบ้าน หมายถึง นิทานหรือเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาช้านาน ไม่ปรากฏผู้เล่าดั้งเดิม เนื้อหาของนิทานแสดงถึงความเชื่อ ความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือที่มาของปรากฏการณ์ต่างๆ และผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกนิทาน จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ พระนางจามเทวี (Queen Chamadhevi) ไกรทอง (Krai Thong) และลูกกตัญญู (The grateful child) และแปลเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีเนื้อหาและคำศัพท์เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ (Likert Scale) โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

5. **นักเรียน** คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดมารผดุงวิทย์” จำนวน 390 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน
2. ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนและเกิดความเพลิดเพลินในการทำกิจกรรมการอ่าน โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาหม่า “สูงสูดมารผดุงวิทย์” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.1 ความหมายของการอ่าน

2.2 ประเภทของการอ่าน

2.3 กลวิธีการอ่าน

2.4 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.5 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.7 การวัดและประเมินผล การอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

3.2 องค์ประกอบและหลักการของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

4. นิทานพื้นบ้าน

4.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

4.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

4.3 ความสำคัญของการนำนิทานพื้นบ้านมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

4.4 กิจกรรมและขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 220 - 244) ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนเรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และ ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 220 - 244) ได้กล่าวถึงการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังจะเห็นได้ว่า มีการคาดหวังให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายด้านทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศ ดังนี้

ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพการเดินทางท่องเที่ยว การบริการ

สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 – 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยกล่าวถึง สาระที่ 1 มาตรฐาน ต 1.1, ต 1.2, ต 1.3 และสาระที่ 2 มาตรฐาน ต 2.2 เท่านั้น (เนื่องจากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางดังกล่าวมีความสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการพัฒนา รวมถึงแบบฝึกหัดที่ได้จัดทำขึ้นในงานวิจัย) ดังนั้นผู้วิจัยจึงกล่าวถึงเฉพาะเพียงบางตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางเท่านั้นเพื่อนำไปจัดทำแบบฝึกหัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำและคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงในการ ทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่างๆ หรือการใช้อุปกรณ์ - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again/ Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Go to the window and open it./ Take out the book, open on page ๑๗ and read it./ Don't go over there./ Don't be late. etc.

ตารางที่ 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ต 1.1 ม.1/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง(poem)สั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
ม.1	ต 1.1 ม.1/3 เลือกรับ ประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง(non-text information) ที่อ่าน	ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็น วงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400 – 1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟแผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.

ตารางที่ 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	<p>บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์</p> <p>การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน</p> <p>คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. - Tenses : present simple/ present continuous/ past simple/ future simple etc. - Simple sentence/ Compound sentence

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ต 1.2 ม.1/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	<p>คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน</p>

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ต 1.3 ม.1/2 พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ(theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์ ความเรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา เพลง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ต 2.2 ม.1/1 บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับ คำตาม โครงสร้าง ประโยค ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า คุณภาพของผู้เรียนมุ่งเน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนด กล่าวคือ ผู้เรียนต้องสามารถระบุใจความสำคัญ ระบุรายละเอียด รวมถึงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านได้ ไม่ว่าจะเป็หนังสือที่เป็นความเรียงหรือไม่ใช่ความเรียง อีกทั้งความสามารถในการเรียนรู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมตามลำดับ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเมื่อผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อรับข้อมูลอย่างดีแล้ว ผู้เรียนพร้อมที่จะนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ได้มากขึ้นทั้งการเรียนรู้ร่วมกับการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ และการนำภาษาอังกฤษไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันตามสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่นำพาผู้อ่านไปสู่โลกกว้าง ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ข้อมูล ข่าวสาร ทักษะ การอ่านจึงจำเป็น และสำคัญในสังคมโลกปัจจุบัน มีนักการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศ ได้ให้ความหมาย ของการอ่าน โดยแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

กมลวรรณ โคตรทอง (2557: 17) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสื่อสาร ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยกระบวนการทางความคิดอันที่เกิดจาก การถอดรหัส ความหมายของภาษา และยังเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิด ซึ่งผู้เขียนได้ถ่ายทอด ความรู้ ความคิดและอารมณ์ ผ่านทางตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกับสิ่งที่ ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้

บุญญริน บุญบริรักษ์ (2557: 19) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่านหรือผู้เขียนนั่นเอง โดยเป็นกระบวนการใช้ความคิดความสามารถ ที่จะเข้าใจสารที่อ่านตามความมุ่งหมายอย่างผู้เขียนที่แสดงออกมาในสารนั้นๆ ซึ่งความสามารถที่จะ รับสารและถอดสารได้นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในด้านโครงสร้างของภาษา การจับใจความสำคัญ และการนำประสบการณ์เดิมมาใช้

รพีพรรณ ธรรมจง (2558: 16) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับรู้ทางภาษาที่ซับซ้อนโดยอาศัยความสามารถและประสบการณ์ในการเข้าใจและ ตีความหมายในสิ่งที่ปรากฏ ในบทอ่าน นอกจากนี้การอ่านที่ดี ต้องอาศัยองค์ประกอบและทักษะด้าน ต่างๆ ทางภาษาเพื่อช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

ศักรินทร์ ศิรินัย (2563 : 26) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมาย วิเคราะห์ทำความเข้าใจอารมณ์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารออกมากับ ตัวอักษร โดยการอ่านมีหลากหลายระดับทั้งการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื้อหาที่ผ่าน การอ่านเพื่อวิเคราะห์โครงสร้าง งานเขียนของผู้เขียน หรืออารมณ์ที่ผู้เขียนต้องการ จะสื่อ

Grabe (1991: 337) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ใช่กระบวนการที่จะ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ละตัวอักษรหรือคำต่อคำ แต่เป็นกระบวนการที่ต้องมีการกลั่นกรองข้อมูลโดยรวม ผู้อ่านที่มีความคล่องในการอ่าน แม้จะมีเวลามากพอที่จะอ่านทุกคำ ก็ยังสามารถอ่านได้ด้วย อัตราความเร็วสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีความสามารถทางการอ่านสูงจะนำความรู้เดิมมาใช้ใน การคาดเดา การสุ่มข้อความ และยืนยันการคาดเดานั้นได้อย่างรวดเร็ว

Alderson (2000: 4) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นทักษะที่ สลับซับซ้อน ที่ต้องอาศัยองค์ประกอบมากมาย เช่น การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างของ ประโยค ดังนั้นการอ่านที่ดี ต้องอาศัยกระบวนการทางภาษาหลายๆ ด้านจึงจะช่วยให้มีความสามารถ ทางการอ่านเป็นอย่างดี

Day and Bamford (2005: 12-15) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น การสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการความคิดเชื่อมโยง ข้อความหรือข้อมูล ที่อ่านกับประสบการณ์เดิม เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้ อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับรู้ทางภาษาที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน เป็นกระบวนการเชื่อมโยงข้อมูลที่อ่านกับประสบการณ์เดิมเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกับสิ่งที่ ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ นอกจากนี้การอ่านที่ดี ต้องอาศัยกระบวนการทางภาษาหลายๆ ด้านเพื่อช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

2.2 ประเภทของการอ่าน

การอ่านมีหลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านและประเภทของสื่อที่ใช้ในการอ่าน นักการศึกษา ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

สมุทร เซ็นเชาวิช (2540: 5) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้คือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study Reading) เป็นการอ่านที่ใช้ความเร็วพอประมาณ มี จุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ต้องอ่านให้ครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดให้ ได้มากที่สุด ดังนั้น การอ่านเพื่อศึกษานี้จึงต้องพิจารณาศัพท์และความหมายให้ถี่ถ้วนและยังต้องรู้ ถึงความหมายเฉพาะของคำศัพท์นั้นๆ ความหมายแฝงอีกด้วย

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความ รื่นรมย์หรือพักผ่อนหย่อนใจ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งไม่มีศัพท์เฉพาะมากนัก จึงไม่ ต้องความเข้าใจมากนักจะใช้เวลาเร็วหรือช้าในการอ่านเท่าไรก็ได้สามารถอ่านซ้ำได้ตามที่ต้องการ การอ่านประเภทนี้จึงอ่านได้เร็วกว่าประเภทแรก

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2542 : 9-10) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ ดังนี้คือ

1. การอ่านเพื่อสำรวจ (Survey) เป็นการอ่านเพื่อให้รู้เนื้อเรื่องโดยสังเขป เช่น การอ่าน หัวเรื่อง สารบัญ

2. การอ่านเพื่อจับใจความ (Skimming) เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ประเภทใด และมีลักษณะเป็นอย่างไร

3. การอ่านเพื่อให้ได้รายละเอียด (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เรื่องราว รายละเอียดในบางอย่าง และมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

4. การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาของเรื่องและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาที่อ่าน เมื่ออ่านแล้วสามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวจากสิ่งที่อ่านได้

อุษา มะหะหมัต (2548: 18) ได้แบ่งการอ่านไว้หลายประเภท โดยยึดวัตถุประสงค์ของผู้อ่าน และลักษณะของวัสดุที่ใช้ในการอ่าน มีดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า
2. การอ่านเพื่อรู้ข่าวสาร
3. การอ่านเพื่อรู้วิธีการ
4. การอ่านเพื่อผ่อนคลายความทุกข์ใจ
5. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

สรุปว่าการอ่านแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านและลักษณะของสื่อ ที่นำมาใช้ประกอบการอ่าน การเลือกประเภทการอ่านที่เหมาะสมกับผู้อ่านและสื่อที่ใช้ในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จได้ในที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) มาใช้เป็นประเภทการอ่านในงานวิจัยเนื่องด้วยเป็นการอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาของเรื่องและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาที่อ่าน เมื่ออ่านแล้วสามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวจากสิ่งที่อ่านได้

2.3 กลวิธีการสอนอ่าน

กลวิธีการสอนอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน สามารถเรียนรู้กลวิธีการอ่านและเลือกใช้กลวิธีให้เหมาะสมกับบทอ่าน และอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจดจำคำศัพท์ การพัฒนาคำศัพท์ การเข้าใจโครงสร้างของบทอ่าน เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เรียนต้องพิจารณาว่า อะไรคือสิ่งที่จำเป็นในการอ่าน และทำให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพ Murcia (2001 อ้างใน กมลวรรณ โคตรทอง, 2557 : 41) ได้กล่าวถึงทักษะต่างๆ ที่ควรเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่าน ไว้ดังต่อไปนี้

1. อ่านอย่างรวดเร็วเพื่อความเข้าใจ
2. รู้และเข้าใจความหมายของคำได้อย่างอัตโนมัติ
3. บูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลในบทอ่านกับความรู้เดิมที่ตนมีอยู่
4. ตระหนักถึงเป้าหมายของบทอ่าน
5. สามารถประเมินสารที่อ่านและรู้จักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
6. ใช้กลยุทธ์การอ่านในการเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน
7. รู้กลวิธีในการปรับความเข้าใจในบทอ่านเมื่อไม่เข้าใจในบทอ่าน

8. ทฤษฎีความเข้าใจกับสาระสำคัญของบทอ่านได้

9. รู้จักกลยุทธ์ในทักษะการอ่านที่หลากหลาย

Harmar (2002) ได้กล่าวถึงการใช้ทักษะต่างๆ ในการอ่านไว้ดังนี้

1. การบอกหัวเรื่อง (Identifying the topic) ผู้อ่านที่ดีต้องสามารถหยิบยกหัวข้อจากบทอ่านได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้ความรู้เดิม (Schema) ที่ตนมีอยู่ซึ่งความสามารถนี้จะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การทำนายหรือการคาดเดา (Predicting and guessing) ผู้อ่านจะต้องพยายามทำความเข้าใจ กับสิ่งที่กำลังอ่าน โดยเฉพาะถ้าเป็นการอ่านเพื่อค้นหาหัวเรื่องที่สำคัญผู้อ่านจะต้องคาดเดาว่า จะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นตามมา โดยทำการตั้งสมมุติฐานหรือคาดเดาเนื้อหาจากการอ่านครั้งแรก จากนั้นพยายามประยุกต์ความรู้เดิมของผู้อ่านกับบทอ่าน

3. การอ่านและฟังเพื่อความเข้าใจโดยทั่วไป (Reading and listening for general understanding) ผู้อ่านที่ดีจะต้องสามารถเข้าใจ ใจความสำคัญของบทอ่าน โดยไม่ต้องวิเคราะห์ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏในบทอ่านและทักษะที่ใช้ในการอ่านและฟังเพื่อความเข้าใจโดยทั่วไปนั้นคือ ทักษะการอ่านกวาดสายตา (Scanning)

4. การอ่านเพื่อข้อมูลเฉพาะเจาะจง (Reading for specific information) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Skimming เป็นการให้ความสำคัญกับข้อมูลเฉพาะ ว่าเป็นเรื่องอะไร ประเภทใด มีลักษณะ อย่างไร เป็นต้น

5. การอ่านและฟังเพื่อหารายละเอียดของบทอ่าน (Reading and listening for detail information) เป็นการอ่านที่จะเข้าใจในรายละเอียดต่างๆ ของบทอ่าน เป็นการอ่านที่เป็นขั้นตอน การปฏิบัติต่างๆ เช่น ขั้นตอนหรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

6. การตีความบทอ่าน (Interpret text) ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำในบทอ่านนั้น โดยใช้บริบทเป็นตัวช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการตีความที่ดี

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543 : 51-57) กล่าวไว้ว่ากลวิธีในการสอนอ่าน มีรายละเอียดดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใดๆ ผู้อ่านควรทำนายสิ่งที่อ่านล่วงหน้าจากหัวเรื่องก่อน โดยใช้ความรู้ของตนเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อหาของเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิค กวาดสายตาอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว (Scanning) เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จะอ่านข้อความนั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์ที่ยากจากข้อความในบริบท (Context) โดยที่ผู้อ่านอนุมาน (Infer) ความหมายจากคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน หรือตรงกันข้าม โครงสร้างของคำ และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าที่ประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main idea) และข้อความที่สนับสนุน (Supporting details)

5. การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ การถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่างๆ (Transfer of information)

5.1 การถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่เป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

5.2 การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง แผนที่ และรูปภาพ เป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปแบบของตาราง หรือย่อหน้าสั้นๆ

5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือ ผู้อ่านพยายามนำเนื้อหาข้อความ มาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหา

นงเยาว์ กอสนาน (2545 : 5-10) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการสอนอ่าน แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) เช่น การคาดเดาเรื่องจากชื่อบท (Anticipation through chapter titles) การคาดเดาโครงเรื่อง (Anticipation of plot) การคาดเดาแนวคิดของเรื่อง (Thematic anticipation) การคาดเดาอุปนิสัยของตัวละคร (Character anticipation) การคาดเดาฉาก ดำเนินเรื่อง (Setting anticipation) ข้อมูลชีวประวัติผู้เขียน (Background information) การคาดเดา คำศัพท์ (Vocabulary)

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While reading) เช่น การใช้โครงเรื่อง (Working with plot) การใช้ประโยชน์จากตัวละคร (Working with character) การใช้เรื่องย่อ (Working with summary) กิจกรรม การตีความ (Working with interpretation) การใช้ทักษะการฟัง (Working on listening)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (After reading) เช่น ย้อนดูตัวละคร (Looking back at character) การตีความลักษณะของตัวละคร (Interpreting character) การสรุปโครงเรื่อง (Summarizing plot) กิจกรรมต่อเนื่องด้านการตีความและโครงงาน (Interpretive extensions and projects) การทบทวน และแนะนำ (Reviewing and recommending)

ผู้วิจัยสรุปความหมายของกิจกรรมการสอนอ่านได้ว่า กิจกรรมการสอนอ่านเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนหาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่าน การดำเนินกิจกรรมสามารถทำได้ทั้งก่อนการ

อ่าน (Pre-reading) ระหว่างการอ่าน (While-reading) และหลังการอ่าน (Post-reading) และยังใช้ทักษะต่างๆ ในการอ่าน เช่น การทำนายหรือการคาดเดา (Predicting and guessing) และการอ่านเพื่อหารายละเอียดของบทอ่าน (Reading for detail information) ซึ่งกิจกรรมการสอนอ่านมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียบเรียงเนื้อหา และยังช่วยให้ผู้อ่านได้กระตุ้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเพื่อทำให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น

2.4 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

นราธิป เอกสินธุ์ (2557: 34) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ กระบวนการที่ผู้อ่านแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์จากที่มองเห็น โดยอาศัยกระบวนการวิเคราะห์และความรู้ทางด้านภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสัมพันธ์ของประโยค ตลอดจนความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ของผู้อ่านนำมาใช้ในการตีความหมายของบทอ่านออกมา

บุญญริน บุญบริรักษ์ (2557: 21) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจ ตีความหมายถอดความจากสิ่งที่อ่าน เข้าใจคำศัพท์และความหมายที่แฝงโดยอาศัยความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น

สิตรา ศรีหะรา (2560: 16) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การอ่านเพื่อเก็บข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ผู้อ่านต้องสามารถตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร เมื่ออ่านแล้วก็ต้องสามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ด้วย ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

อลงกรณ์ สิมลา (2561 : 13) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีทักษะในการเข้าใจความหมายในบทอ่าน หรือการจดจำคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยเพื่อหาความหมาย รวมถึงการเข้าใจหน้าที่ของภาษากับบริบทที่ใช้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดในบทอ่านและสามารถเชื่อมโยงความหมายของบทอ่านได้ สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง รวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์และตีความเรื่องที่อ่านได้

ศักรินทร์ ศิริณัย (2563 : 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การเข้าใจความหมายในเรื่องที่อ่าน ความหมายของผู้เขียนต้องการจะสื่อรวมไปถึงการนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมตามไปด้วยหรือสร้างความรู้สึกลึกใหม่ที่หลากหลาย

สรุปว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ กระบวนการที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจและสรุปเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่อ่าน เช่น สามารถบอกเนื้อหา

เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านได้ บอกความสำคัญของเรื่องได้ ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ และ คาดเดาเหตุการณ์ ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้

2.5 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย
3. สามารถตีความเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถลงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้รับ จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 24) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ความสามารถเข้าใจความหมายตั้งแต่ระดับคำถึงระดับย่อหน้า
2. ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละย่อหน้าของเรื่อง
3. ความรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม และประสบการณ์เดิม
4. ความสามารถในการตีความ
5. จุดมุ่งหมายในการอ่าน
6. การใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับการอ่าน

Irwin (1991: 7-9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการของการใช้ความรู้เดิม ทักษะคิดความสนใจ ความคาดหวัง ทักษะของผู้อ่านและสารที่เขียนส่งมาในการตีความที่ผู้เขียนตั้งใจ สื่อความหมายอย่างแท้จริง การอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบไปด้วย 5 กระบวนการด้วยกัน ดังนี้

1. กระบวนการอ่านระดับจุลภาค (Microprocesses) คือ การแปลความจากแต่ละหน่วยความคิด ในแต่ละประโยค และประเมินเพื่อตัดสินใจเลือกจดจำหน่วยความคิด ดังนั้น กระบวนการทำ

ความเข้าใจย่อย ที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการแบ่งกลุ่มคำเป็นวลีหรือหน่วยความคิดที่มีความหมาย (Chunking) และการเลือกจำหน่วยความคิดที่สำคัญ (Microselection)

2. กระบวนการแบบบูรณาการ (Integrative Processes) เป็นการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวลี อนุประโยค และประโยค ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกันในด้านเป็นเหตุเป็นผลต่อกันโดยต้องอาศัยความสามารถบ่งชี้ สรรพนามที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ความเป็นเหตุเป็นผล การเรียงลำดับเหตุการณ์ และความสัมพันธ์แบบอื่นๆ ในแต่ละบริบทของเรื่อง

3. กระบวนการอ่านในระดับมหภาค (Macroprocesses) เป็นความสามารถสังเคราะห์และจัดเรียงเรียงแต่ละหน่วยความคิด เพื่อสรุปหรือจัดระเบียบเพื่อลำดับความคิดภายในเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน อันเป็นประโยชน์ในการจดจำความสัมพันธ์ของเรื่องได้ กระบวนการทำความเข้าใจย่อยที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการสรุปความและการสร้างโครงสร้างข้อเขียนของบทอ่าน

4. กระบวนการอ่านขยายความ (Elaborative Processes) เป็นความสามารถขยายหรือถ่ายโอนข้อมูลไปสู่ความคิดของผู้อ่านเอง ผู้อ่านใช้ข้อคิดที่ได้จากเรื่องเป็นพื้นฐานคิดขยายความไปจากเรื่อง โดยที่ผู้เขียนไม่ได้เสนอไว้ในบทอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ความคิดในระดับสูงที่ช่วยให้จดจำสิ่งที่อ่านได้ดี

5. กระบวนการอภิปัญญา (Metacognitive Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรู้ตัวเองว่าเมื่อใด ที่ตนเองยังไม่เข้าใจข้อมูลที่อ่าน และรู้วิธีการที่จะทำให้ตนเข้าใจบทอ่านนั้นให้ได้ ดังนั้น กระบวนการย่อย ที่จำเป็นต้องนำมาเกี่ยวข้อง ก็คือ การเลือกสรร การประเมิน หรือการคิดค้นกลวิธี เพื่อควบคุมและกำกับ ความเข้าใจในการอ่าน

กระบวนการทำความเข้าใจในการอ่านทั้ง 5 กระบวนการ ไม่สามารถเกิดขึ้นตามลำพังเพียงกระบวนการเดียวได้ในสถานการณ์การอ่านหนึ่งๆ แต่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติพร้อมกันหลายๆ กระบวนการ และกระบวนการใดจะเกิดขึ้นก่อนก็ได้ไม่เรียงลำดับที่แน่นอนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการดึงมาใช้กับบทอ่านแต่ละบท และแต่ละกระบวนการต้องมีความสัมพันธ์กันด้วย กล่าวคือ กระบวนการหนึ่งจะสามารถทำให้การอ่านเพื่อความเข้าใจสำเร็จได้ผู้อ่านต้องใช้อีกกระบวนการหนึ่งหรือหลายๆ กระบวนการมาช่วยทำความเข้าใจขณะอ่าน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้นั้นต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญหรือประเด็นสำคัญต่างๆ ได้ นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความคิดเห็นและสามารถมองเห็นภาพจากสิ่งที่อ่านได้

2.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สุทธิ ศรีชล (2552 : 11-15) ได้สรุปขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading Activity) การที่ผู้เรียนจะอ่านสารใดได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารที่จะได้อ่าน โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำเพื่อให้ผู้เรียนได้ข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้โดยทั่วไปมี 2 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างผู้เรียน กับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิม และเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยอาจจะใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำเสนอสนทนาหรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้นๆ หรือฝึกกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านหรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบจากสารนั้นๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่านโดยใช้วิธีการบอกความหมายหรือทำแบบฝึกหัดด้วยการเติมคำ เป็นต้น

2. กิจกรรมระหว่างการอ่านหรือกิจกรรมระหว่างที่สอนอ่าน (While-Reading Activity) เป็นกิจกรรม ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่อ่านสารนั้น กิจกรรมนี้ไม่ใช้การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะอื่นๆ เช่น การฟังหรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกปฏิบัติไปสู่ทักษะอื่นโดยไม่เจตนา กิจกรรมที่ฝึกในขณะที่อ่าน ควรเป็นประเภท ต่อไปนี้

2.1 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์กับคำจำกัดความหรือจับคู่ประโยคเนื้อเรื่องกับภาพ หรือแผนภูมิ

2.2 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่านหรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อหา

2.3 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความลงในภาพแผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.4 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.5 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choices) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True-False) หรือเลือกว่ามีประโยคนั้นๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.6 Supplying/Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน (Specific Information)

3. กิจกรรมหลังอ่าน (Post-Reading Activity) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ในลักษณะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน ภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติ กิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันด้านคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์หรือฝึกทักษะ การฟัง การพูด โดยให้ผู้เรียนช่วยกันตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับผู้เรียน ชั้นสูงอาจให้อภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

Rubin (1993 : 206) เสนอแนวทางการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. บทอ่านควรจะเหมาะสมกับภูมิหลังของนักเรียน
2. ให้นักเรียนทำนายเรื่องก่อนที่จะอ่านจริง
3. ถามคำถามก่อนการอ่าน
4. ถามคำถามในขณะที่อ่าน
5. ถามคำถามเมื่ออ่านจบแล้ว
6. กระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามเกี่ยวกับบทอ่านที่นักเรียนนำมาอ่าน
7. ถามคำถามที่ต้องใช้การตีความหมาย
8. ถามคำถามที่ต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์วิจารณ์
9. ถามคำถามที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์
10. ให้นักเรียนตรวจสอบการทำนาย
11. ให้นักเรียนหาหลักฐานจากบทอ่านเพื่อสนับสนุนคำตอบ
12. ใช้สื่อที่เป็นทัศนวัสดุหรือสื่อที่สามารถมองเห็นได้ ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง
เค้าโครงเรื่องหลัก และเค้าโครงเรื่องย่อย
13. ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่าน
14. เป็นแบบอย่างในการคิดออกมาเป็นถ้อยคำเกี่ยวกับขั้นตอนที่ครูใช้เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่
ที่อ่าน
15. รู้ว่าควรจะแทรกตรงส่วนไหนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ มีหลักการสำคัญ คือ ให้ผู้อ่านรู้ความหมายของคำศัพท์ ก่อนที่จะเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเป็นลำดับขั้นตอน เรื่องที่นำมาให้อ่านควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้อ่าน ผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนที่ใช้ในการสอนอ่านโดยการแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นตอนก่อนการสอนอ่าน (Pre-Reading)

2. ขั้นตอนระหว่างการสอนอ่าน (While-Reading) 3. ขั้นตอนหลังการสอนอ่าน (Post-Reading) ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีกิจกรรมการสอนที่แตกต่างกันเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในการอ่านมากขึ้น เช่น กิจกรรมการตอบคำถามจากภาพ กิจกรรมการจับคู่คำศัพท์ กิจกรรมการเติมข้อมูล กิจกรรมการเรียงลำดับเหตุการณ์ กิจกรรมการตอบคำถามท้ายเรื่อง และกิจกรรมทบทวนไวยากรณ์

2.7 การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543 : 295-296) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษไว้ว่า โรงเรียนไทยส่วนใหญ่มักใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) และข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ โดยการสร้างข้อสอบมักนิยมเลือกวัตถุประสงค์และเนื้อหาต่างๆ ไปที่ครอบคลุมความสามารถของผู้สอบหลายๆ ระดับ ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัดจึงเป็นวัตถุประสงค์ต่างๆ ไปมากกว่าจะเป็นวัตถุประสงค์หรือทักษะเฉพาะ เช่น การแบ่งหัวข้อของข้อสอบออกเป็น การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary Meaning) และการจำศัพท์ (Word Recognition) เป็นต้น

Maggart and Zintz (1992 : 283) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการวัดผลการอ่าน มีดังนี้

1. ใช้แบบทดสอบโคลซ ข้อความที่นำมาใช้ควรมีความยาวอย่างน้อย 250 คำ ลบออกทุกๆ 5-12 คำ และมีการเว้นคำอย่างน้อย 50 ที่ เพื่อจะได้มั่นใจว่ามีการสุมในเนื้อหาอย่างพอเพียงแล้ว
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่อง โดยครูให้นักเรียนเล่าเรื่องหลังจากอ่านบทอ่านเรียบร้อยแล้ว ครูอาจใช้คำถาม ที่นำไปสู่ส่วนสำคัญที่นักเรียนไม่ได้เล่าถึง แต่ข้อจำกัดของการเล่าเรื่องคือ การให้คะแนน
3. การตั้งคำถามโดยใช้โครงสร้างเรื่องเป็นพื้นฐาน
4. วิธีการประเมินความเข้าใจแบบอื่นๆ เช่น การใช้ใบงาน การเล่นเกมและการใช้ข้อสอบมาตรฐาน ซึ่งวิธีการประเมินความเข้าใจควรเหมาะสมกับความรู้ที่ได้รับจากบทอ่าน
5. การวัดโดยการหาค่าความยากง่ายของบทอ่าน

นอกจากนี้ Alderson (2000: 202-233) ได้เสนอแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบเติมคำในช่องว่างและแบบ cloze (Gap-filling and cloze test)
2. แบบทดสอบหลายตัวเลือก (Multiple-choice)
3. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Alternative objective)
 - 3.1 การจับคู่ (Matching)
 - 3.2 การเรียงลำดับ (Ordering)
 - 3.3 คำถามแบบ 2 ตัวเลือก (Dichotomous items)
4. แบบทดสอบแบบแก้ไข (Editing test)

5. แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short-answer test)

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถทำได้หลายรูปแบบ เนื่องจากการวัดและประเมินผลการอ่านไม่อาจสรุปได้ว่าวิธีไหนจะดีที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นของนักเรียนที่ทำการสอน และรวมถึงตัวผู้สอนเพื่อทำให้การวัดและประเมินผลการอ่านมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะใช้การประเมินในรูปแบบของแบบทดสอบหลายตัวเลือก (Multiple-choice) เนื่องจากสามารถประเมินความรู้ได้หลายระดับ ทั้งความจำและการประยุกต์ใช้ความรู้ การให้คะแนนมีความเที่ยงหรือเชื่อถือได้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด ร่วมกับการใช้วิธีการตั้งคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาการอ่าน เช่น คำถามเกี่ยวกับตัวละคร ฉาก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ปัญหาและวิธีการแก้ไข รายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับของเรื่อง รวมถึงข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

ความหมายของ Storyline

Jeff Creswell (1977) กล่าวว่า Storyline มาจากคำว่า Story และ Line หมายถึง เส้นทางของเรื่องหรือแนวของเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับจุดเส้นเชือก การสอนด้วยวิธี Storyline หรือ Storyline Approach หรือ Storyline Method เป็นวิธีการที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาในสกอตแลนด์ โดย Professor Steve Bell และ Sally Harkness ซึ่งท่านทั้งสองเรียกว่าเป็น The Origination of Scottish Storyline Method ทั้งสองได้ร่วมกันพัฒนาวิธีสอนนี้กับเพื่อนร่วมงานอีกท่านคือ Fred Rendell ทั้งสามท่านทำงานที่ Inservice Department ของ Jordanhill College of Education เมืองกลาสโกว์ สกอตแลนด์ Storyline เป็นวิธีสอนที่ได้รับความนิยมแพร่หลายต่อมาในหลายประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา (อ้างใน อรรถพล อนันตวรสกุล, 2545 : 18)

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline ไว้ดังต่อไปนี้

Bell and Fifield (1998) และ Smith and Vollergar (1997) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตั้งอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีที่ว่าความรู้นั้นมีความซับซ้อนและมีหลายขั้นตอน ดังนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนส่วนหนึ่ง และความรู้ใหม่โดยผ่านการปฏิบัติด้วยตนเองอีกส่วนหนึ่ง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จึงเป็นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ

ประสบการณ์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การจินตนาการ การตัดสินใจ ตลอดจนการทำงานร่วมกัน ภายใต้แนวทางการดำเนินเรื่องที่เกี่ยวข้องกันโดยผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นมาด้วยตนเอง โดยมีองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง ประกอบด้วย ฉาก ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์ที่ต้องแก้ไข ซึ่งเป็นการอธิบายถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่ต้องพบเห็นในห้องเรียน โดยมีส่วนที่สัมพันธ์กับหลักสูตร และใช้คำถามหลักเป็นส่วนนำไปสู่การทำกิจกรรมที่หลากหลายและอิสระของนักเรียน

อุมพร ปิ่นเนตร (2555 : 21) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ไว้ว่า เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ โดยมีเส้นทางการเดินเรื่องหรือการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและใช้คำถามหลัก เป็นตัวนำไปสู่การทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นผู้ลงมือศึกษา ปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ คิดอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดระดับสูงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

กมลวรรณ โคตรทอง (2557 : 44) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ Storyline ว่าเป็นการจัดการกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเป็นการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมผ่านการใช้คำถามหลัก (Key Questions) และนำไปสู่การจัดการกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ยุตาวดี สุขมาก (2558 : 10) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ไว้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม การเรียนรู้จากสิ่ง ที่ใกล้ตัว นักเรียนเชื่อมโยงออกไปสู่วิถีชีวิตจริง การค้นคว้าหาความรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการทำกิจกรรมและใช้ประสบการณ์ เพื่อสร้างความรู้ที่มีความหมายด้วยตัวของนักเรียนเอง

พระมหาธรรมาพงศ์ คำมี (2564 : 23) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบ Storyline ไว้ว่า เป็นวิธีการสอนที่บูรณาการประสบการณ์ การคิดวิเคราะห์ จินตนาการ ตลอดจนการทำงานร่วมกันของผู้เรียน โดยมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์หรือเรียกว่าการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง และใช้คำถามหลักในการดำเนินเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย และสามารถ สร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการกิจกรรมแบบบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน มีการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องโดยใช้คำถามหลัก (Key Questions) เป็นตัวกำหนด

กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ และมืองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง ประกอบด้วย ฉาก ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์ที่ต้องแก้ไข

3.2 องค์ประกอบและหลักการของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

Bell and Fifild (1998 อ้างถึงใน กมลวรรณ โคตรทอง, 2557 : 71) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญ ของ Storyline คือ

- 1) การจัดฉากให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่
- 2) ตัวละคร (อาจเป็นคน หรือสัตว์ก็ได้)
- 3) วิถีชีวิต (มีบทบาทในการนำไปใช้แก้ปัญหา)
- 4) ปัญหาที่เกิดขึ้น

อรรถพล อนันตวรสกุล (2545 : 19-20) ได้กล่าวถึงหลักการของ Storyline เกี่ยวข้องกับการสอนมีดังนี้

- 1) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน
- 2) เน้นการปฏิบัติและการเสริมแรง
- 3) เน้นการเรียนการสอนที่เป็นบูรณาการ
- 4) เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพในการเรียนรู้
- 5) เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน
- 6) เน้นเรื่องการตั้งคำถามของผู้สอน

Creswell (1997 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของวิธีสตอรีไลน์ (Storyline) ดังนี้

1. ฉาก (Setting) เป็นการระบุเวลา สถานที่ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของเรื่องราวที่กำหนด ฉากจึงเป็นเสมือนการสร้างบรรยากาศหรือการนำเข้าสู่เรื่องราวที่นักเรียนจะได้เรียนรู้

2. ตัวละคร (Character) ตัวละครอาจจะเป็นคน/สัตว์ (People and Animal) จะเป็นผู้ที่มีบทบาท มีส่วนร่วมในเรื่องราว

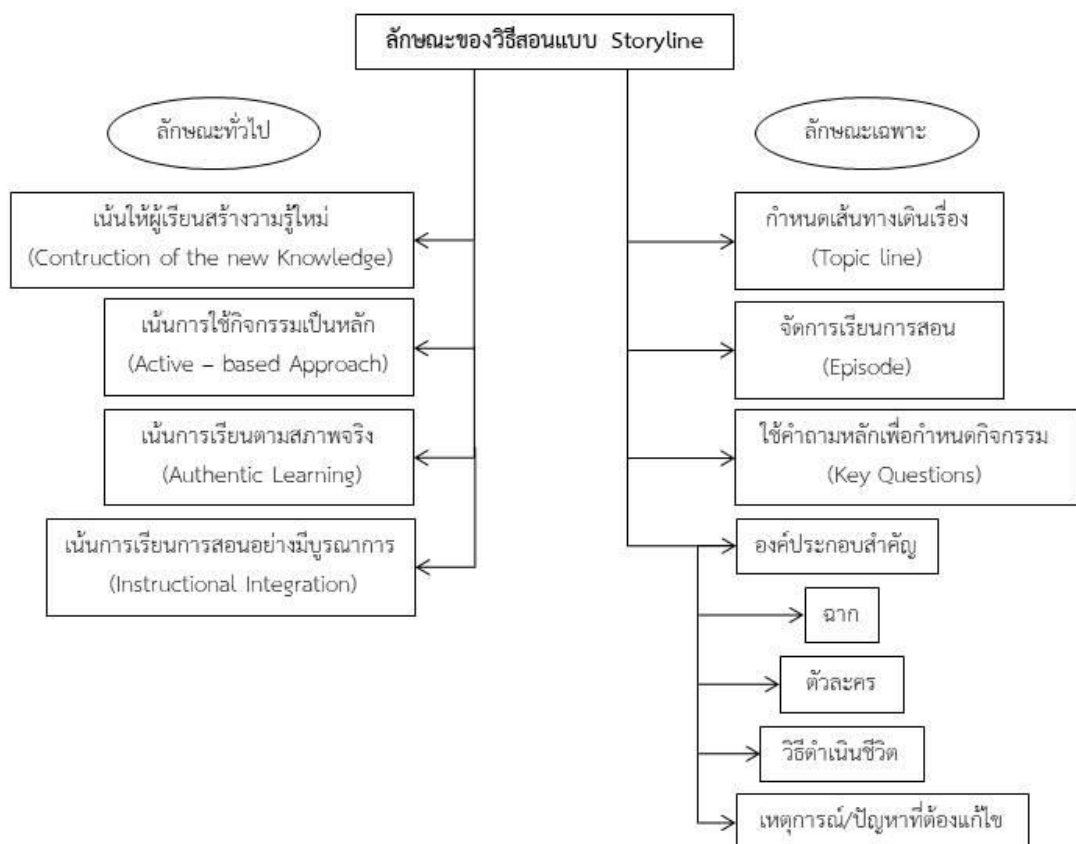
3. การดำเนินชีวิต (A Way of Life) การดำเนินชีวิตนี้จะเป็นตัวกำหนดว่าตัวละครแต่ละตัวจะมีวิธีการดำเนินชีวิตอย่างไร ในสถานที่และเวลาตามที่ฉากกำหนดไว้

4. เหตุการณ์สำคัญหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข (Event, Incident or Real Problems to be Solved) นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นจุดหักเหและสีสันของเรื่อง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการคิดหาทางออกให้กับตัวละครและเรื่องราว

จากแนวคิดเบื้องต้น สรุปองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline ได้ดังนี้

1. ผู้สอนใช้คำถามว่า เรื่องราวเกิดขึ้นที่ไหน เวลาใด นั่นคือ ฉาก เป็นการระบุถึงสถานที่ เวลา หรือสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในเรื่อง
2. เมื่อทราบถึงฉากที่เกิดขึ้นในเรื่องแล้ว ครูผู้สอนใช้คำถามต่อว่ามีใครบ้างอยู่ในเรื่อง นั่นคือ ตัวละคร อาจเป็นคนหรือสัตว์ก็ได้ที่อยู่ในเรื่องนั้นๆ
3. มีการใช้คำถามว่ามีใครทำอะไรบ้างในเรื่อง นั่นคือ การดำเนินชีวิตหรือการดำเนินเรื่อง ของตัวละคร
4. จุดสำคัญของสตอรีไลน์ นั่นคือ เหตุการณ์สำคัญหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข อาจมีการใช้คำถามว่า มีเหตุการณ์สำคัญใดบ้างเกิดขึ้นกับตัวละคร มีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร องค์ประกอบนี้ เปรียบเสมือนเป็นจุดสรุปของเรื่องราวทั้งหมด

นอกจากนี้ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2545) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนโดยใช้ Storyline เป็นการจัดการกิจกรรมแบบบูรณาการทั้งในด้านเนื้อหาและทักษะกระบวนการต่างๆ ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แผนภาพลักษณะการเรียนการสอน Storyline และการสอนลักษณะทั่วไป

3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline

อรรถพล อนันตวรสกุล (2545 : 25) ได้เสนอขั้นตอนของการวางแผนการสอนสตอรีไลน์ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรโดยรวมของทุกสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เลือกกำหนดหัวข้อใหญ่ (Main Topic) ของเรื่อง และกำหนดหัวข้อย่อยๆ
 2. กำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยเรียงลำดับหัวข้อแบ่งออกเป็นตอนๆ ตามองค์ประกอบทั้งสี่ของวิธีสตอรีไลน์ คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์สำคัญ
 3. ตั้งคำถามหลักเพื่อใช้ในการเปิดประเด็นเข้าสู่กิจกรรม และเชื่อมโยงเรื่องราวแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน
 4. วางรูปแบบกิจกรรมย่อยๆ โดยเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมคิดและปฏิบัติ
 5. วางแผนการจัดการชั้นเรียนให้มีความหลากหลาย และคำนึงถึงประเภทของกิจกรรม เวลา และสถานที่
 6. จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดชั้นเรียน
 7. กำหนดแนวทางการประเมินที่เน้นแนวทางการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
 8. พิจารณาภาพรวมของกิจกรรมโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ได้
- สมนึก ปฏิปทานนท์ (2551 : 12-13) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ มีดังนี้
1. ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา และขอบข่ายของเนื้อหาสังคมศึกษา
 2. ศึกษาเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแผนการสอน
 3. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและความคิดรวบยอด
 4. สร้างแผนการสอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ โดยกำหนดเส้นทางเดินเรื่องและเขียนแบ่งเป็นตอน โดยคำนึงถึง 4 องค์ประกอบหลัก คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์สำคัญ

บุญญฤทธิ์ เมธิปัญญา (2552) ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีการสร้างเส้นทางเดินเรื่องให้เรียงต่อเนื่องกันตามลำดับเหตุการณ์ และสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ โดยใช้คำถามนำ (Key Question) เป็นตัวเชื่อมโยงในการเปิดประเด็นให้นักเรียนได้ผูกเรื่องจากประสบการณ์ และจินตนาการ อันเป็นการเรียนรู้ ที่หลากหลาย โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิต เหตุการณ์และปัญหา ที่ต้องแก้ไข ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1.1 ชั้นเตรียม เป็นชั้นเตรียมความพร้อมให้นักเรียน โดยการแนะนำการจัดการเรียนรู้ Storyline และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหลังจากนั้นก็แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม

1.2 ชั้นปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ เป็นชั้นที่นักเรียนจะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การตอบคำถาม และ การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิธี Storyline โดยจะแบ่งเป็นตอนๆ อย่างน้อย 4 ตอนตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ Storyline ในแต่ละตอน นักเรียนจะมีการวางแผนเพื่อตอบคำถามนำ และการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ตามจินตนาการที่แบ่งเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างฉาก ใช้คำถามนำ อันจะก่อให้เกิดการสะท้อนภาพเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นที่ไหน ถือว่าเป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนทราบว่ากำลังมีประสบการณ์ใหม่เกิดขึ้นเป็นการเริ่มเข้าสู่บทเรียน หรือเปิดตัวเรื่องในฉากเป็นการระบุสถานที่ เวลา และสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร คือการใช้คำถามที่จะก่อให้เกิดการผูกเรื่องเกี่ยวกับคนหรือสัตว์ที่นักเรียน เป็นผู้กำหนดเรื่อง และบทบาทในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ตัวละครจะทำให้ฉากสมจริง โดยใช้ตุ๊กตาหรือ หุ่นมือเป็นสัญลักษณ์

ตอนที่ 3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต ใช้คำถามนำให้นักเรียนเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับกิจกรรมของ ตัวละคร คำถามว่าตัวละครเหล่านี้ทำอะไร ซึ่งเป็นการดำเนินชีวิต หรือสะท้อนชีวิตของตัวละคร

ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา ต้องมีคำถามนำว่า มีอะไรสำคัญเกิดขึ้นกับตัวละคร คือการมีเหตุการณ์และปัญหาที่ต้องแก้ไข

1.3 ชั้นกิจกรรมการเรียนรู้สรุปและนำเสนอผลงาน นักเรียนออกมาอภิปราย หรือสรุปเล่าเรื่อง นำเสนอผลงานตลอดจนแนวคิดและประสบการณ์ของกลุ่มตนเองให้เพื่อนๆ ทราบ

1.4 ชั้นประเมินผล ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมในทุกขั้นตอน คือ การตอบคำถามนำ การปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละตอน ผลงานการสร้างสรรค์ และจากการนำเสนอผลงานกลุ่ม

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ Storyline ในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีการใช้คำถามนำ (Key Question) เพื่อเปิดประเด็นและให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมในการตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน ตามองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิต เหตุการณ์และปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยครูผู้สอนเป็นคนดำเนินเรื่องให้เรียงต่อเนื่องกัน

3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

กล่อมจันทร์ จันทรศิริ (2556 : 43) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) ดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนจะได้ความรู้อย่างถาวร (Retention) ซึ่งการเรียนแบบนี้ต้องเริ่มต้นด้วยการทบทวนความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2. ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน (Participate) ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม เป็นการพัฒนาทุกด้าน
 3. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตามประสบการณ์ชีวิตของตน และเป็นประสบการณ์จริงในชีวิตของผู้เรียน
 4. ผู้เรียนจะได้สร้างจินตนาการตามเรื่องที่กำหนด เป็นการเรียนรู้ด้านธรรมชาติ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง วิถีชีวิต ผสมผสานกันไป อันเป็นสภาพจริงของชีวิต
 5. ผู้เรียนจะได้พัฒนาความคิดระดับสูง คิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ คิดแก้ปัญหา คิดริเริ่ม คิดสร้างสรรค์
 6. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ตั้งแต่ 2 คน 4 คน 6 คน รวมทั้งเพื่อนทั้งห้องเรียน ขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรม เป็นการพัฒนาให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
 7. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวสู่สิ่งไกลตัว เรียนรู้ตัวของเรา บ้านของเรา ครอบครัวของเรา ชุมชนของเรา ประเทศของเรา และประเทศเพื่อนบ้าน เป็นไปตามระดับสติปัญญาของผู้เรียน
 8. ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นสุข สนุกสนาน เห็นคุณค่าของงานที่ทำ และงานที่ไปนำเสนอต่อชุมชน ทำให้เกิดความตระหนัก เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- Bell and Fifld (1998:6-8) กล่าวถึงข้อดีของการจัดการเรียนรู้ Storyline ไว้ดังนี้
- 1) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 2) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่องราวที่สร้างขึ้นจะเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสทุกส่วนในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการแสดงแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาค้นพบ
 - 3) ช่วยเสริมแรงจูงใจ นักเรียนจะรู้สึกเป็นอิสระในการสร้างฉากของเรื่องราว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ ที่เขาส่งเข้ามา หรือเป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ในสถานที่นั้นๆ
 - 4) ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับครูและนักเรียน ครูและนักเรียนจะมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขา ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานโดยนักเรียนจะได้แรงบันดาลใจจากการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ที่พวกเขาได้มีส่วนร่วม ส่วนครูก็สามารถสร้างกิจกรรมขึ้นเป็นชุดของเรื่องราวต่างๆ ตามหัวข้อเดียวกับที่เด็กได้ทำกิจกรรม
 - 5) ช่วยเชื่อมโยงทักษะพื้นฐานเข้ากับประสบการณ์ในชีวิตจริง การเรียนรู้และทำงานภายใต้หัวข้อที่ได้รับมอบหมายจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะพื้นฐานแบบเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยไม่มี ความเบื่อหน่าย นอกจากนั้นทักษะดังกล่าวยังสอดคล้องกับชีวิตของผู้เรียน ซึ่งการได้ทำงานเหล่านี้ เป็นบทพิสูจน์การใช้ประโยชน์ของทักษะเหล่านี้
 - 6) ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ นอกเหนือจากหลักสูตร (สิ่งที่หลักสูตรไม่สามารถสอนได้) เมื่อเด็กได้สร้างสภาพแวดล้อม หรือสถานการณ์จำลองขึ้นมาตามจินตนาการของเขา เขาสามารถที่จะ

เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น การดูถูกเหยียดหยามในสังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัวการเมือง ฯลฯ ประเด็นเหล่านี้จะนำมาแสดงในรูปของบทบาทสมมติ ทำให้ไม่มีลักษณะของความรุนแรงเกิดขึ้น เด็กๆ สามารถยอมรับบุคลิกของตัวละครที่เขาสร้างขึ้นได้

7) ช่วยสร้างความรู้สึกที่ดีซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน ครูมีบทบาทเป็นเพียงแต่ผู้อำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเท่านั้น นักเรียนจะอาศัยครูเป็นผู้นำกิจกรรม ส่วนครูจะอาศัยการทำงาน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้เรียนในการดำเนินเรื่องราวการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์

8) เป็นวิธีที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เด็กจะได้ใช้อุปกรณ์ต่างๆ ด้วยความมั่นใจและ จะมีทักษะเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาได้ฝึกฝนบ่อยครั้ง

9) ช่วยให้ครูจัดระดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

10) เปิดโอกาสให้เด็กได้มีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

11) ช่วยกำหนดรูปแบบของการฝึกฝนที่เหมาะสม

12) มุ่งความสำคัญในการกระตุ้นให้เด็กได้พัฒนารูปแบบแนวคิดของตนเอง

13) เป็นวิธีการเรียนรู้โดยการบูรณาการหลักสูตรต่างๆ เข้าด้วยกัน

จากคำกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ Storyline ได้ว่า นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ได้ลงมือปฏิบัติสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน เห็นคุณค่าของงานที่ทำ และช่วยสร้างความมั่นใจและความรู้สึกที่ดีระหว่างครูและนักเรียน

4. นิทานพื้นบ้าน

ความหมายและประเภทของนิทาน

ความหมายของนิทาน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 588) ได้อธิบายความหมายไว้ว่า นิทาน คือ เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป นิทานเป็นคำศัพท์ภาษาบาลี หมายถึง คำเล่าเรื่อง เป็นเรื่องที่เล่ากันมาแต่โบราณ ซึ่งตรงกับคำว่า นิทานกถา ในภาษาบาลีนิทานเป็นเรื่องที่ถูกผูกขึ้น เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสุขและสนุกสนาน แฝงคำสอนในการใช้ชีวิต เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์และความคิด สอดแทรกเรื่องราวจริยธรรมและการปฏิบัติเพื่อให้ผู้ฟังได้รับเรื่องที่ติงาม ประทับใจ และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้เล่า

ฉวีวรรณ คูหาพิณนธ์ (2545) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านานด้วย มุขปาฐะ ซึ่งก็คือ การเล่ากันจากปากเรื่อยมา ตั้งแต่ยังไม่มีการพิมพ์เกิดขึ้น จึงถือได้ว่า เป็นวรรณกรรมปากเปล่า (Oral literature) จนกระทั่งมีการตีพิมพ์เกิดขึ้น จึงได้มีการบันทึกเรื่องราว

ขึ้นมา นิทานมักจะขึ้นต้น คำว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วหรือครั้งหนึ่งนานมาแล้ว (Once upon a time) โดยมีเนื้อเรื่องของนิทานมักจะมือนิทานต่างๆ เพื่อสร้างความสนใจ

ปัทมาวดี วงษ์เกิด (2555 : 31) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า เป็นเรื่องเล่าที่มนุษย์ผูกเรื่องขึ้นด้วย ภูมิปัญญา โดยส่วนใหญ่จะถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะหรือเล่าปากต่อปาก นิทานเมื่อตกไปอยู่ในท้องถิ่นใดก็มักมีการปรับเนื้อเรื่องให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของถิ่นนั้น เนื้อเรื่องมีหลากหลายและใช้เล่าเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ กันตามโอกาสและสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นิทาน คือเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุด มีวัตถุประสงค์ในการเล่าเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและสอดแทรกด้วยคำสอนในการใช้ชีวิต

ประเภทของนิทาน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ และ วรรณิ ศิริสุนทร (2542) ได้แบ่งรูปแบบของนิทานที่มีความคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk tales) เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาช้านาน ภายหลังมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมบ้าง จดจำเรื่องราวมาเขียนบ้าง ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง
2. นิทานปรัมปราหรือเทพนิยาย (Fairy tales หรือ Tales of magic) เป็นเรื่องเกี่ยวกับเวทมนตร์ นางฟ้า เวทย์มนต์ เป็นเรื่องที่สมมติว่าเกิดขึ้นที่โน่นที่นั่น แต่ไม่กำหนดได้แน่นอน
3. นิทานเทพปกรณัม หรือ เทพปกรณัม (Myth) เป็นนิทานเกี่ยวกับเทพเจ้า เทพธิดา ความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้า
4. นิทานพื้นเมืองนานาชาติ (Folk tales from other countries) เช่น อาระดินกับตะเกียงวิเศษ
5. นิทานชวนขัน (Jest หรือ Humorous tales) เป็นนิทานตลกขบขัน เช่น หัวล้านนอกครุ
6. นิทานเกี่ยวกับสัตว์ (Animal tales) เช่น สัตว์พูดได้
7. นิทานไม่รู้จบ (Cumulative tales) เช่น ยายกะตา เรื่อง One Fine Day
8. นิทานเรื่องผี อาจแต่งขึ้นใหม่ หรือเอามาจากเค้าโครงเรื่องจริง เช่น นางนาคพระโขนง
9. มหาकाพย์และวีรบุรุษ (Epic and hero tales) เป็นนิทานเกี่ยวกับมนุษย์ที่เป็นผู้กล้าหาญ เป็นวีรบุรุษ นิทานพงศาวดาร นิทานที่มีชื่อบุคคลที่มีตัวตนจริงๆ ในอดีต เช่น เรื่องพระร่วง เรื่องขอมดำดิน
10. นิทานสมัยใหม่ๆ ใหม่ๆ ไป เป็นนิทานที่แต่งขึ้นมาใหม่เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเพื่อสอนให้เด็กดี เช่น เป็นคนซื่อสัตย์ เป็นคนกล้าหาญ ตรงต่อเวลา เป็นต้น
11. นิทานคติธรรมหรือนิทานชาดก (Jatakas) เป็นเรื่องของพุทธศาสนาก่อนสมัยพุทธกาลเกี่ยวกับชาติปางก่อนๆ ของพระพุทธเจ้า เริ่มตั้งแต่เป็นสัตว์จนกระทั่งตรัสรู้

12. นิทานชวนเพื่อฝัน (Fantasia story) มีเรื่องราวความสวยงาม สนุกสนานตื่นเต้น เจ้าหญิง เจ้าชาย หรือกระทั่งคนธรรมดา

สรุปว่าผู้วิจัยได้เลือกนิทานพื้นบ้านในการทำการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องด้วยเป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกัน มาเป็นช้านาน นักเรียนมีความคุ้นเคยและมีประสบการณ์เดิมจากเรื่องเล่าของนิทานพื้นบ้านมาบ้าง เมื่อครั้งยังเป็นเด็ก

ความหมายและประเภทของนิทานพื้นบ้าน

4.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

อัญชลี เตชะโกมล (2540 : 66) ได้ให้ความหมายของนิทานพื้นบ้าน ว่าเป็นเรื่องราวที่สืบทอดกันมา หลายชั่วอายุคน โดยไม่ปรากฏชื่อผู้เล่า ในขณะที่เล่าต่อๆ กันไปนั้นก็อดไม่ได้ที่จะแต่งเติมเสริมต่อตามอารมณ์ ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองซึ่งทำให้นิทานที่มาจากเค้าเรื่องเดียวกันอาจจะแตกต่างกันไป เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่น รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ

กมล โคตรทอง (2557 : 67) ได้ให้ความหมายของนิทานพื้นบ้าน ว่าเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบทอดกันมา หลายชั่วอายุคน ไม่ปรากฏผู้เล่าดั้งเดิม มักเป็นภาษาร้อยแก้ว ไม่มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพิ่งจะมีการจดบันทึกกันภายหลัง ผู้บันทึกมักใช้คำที่เป็นภาษาพูดในการจดบันทึก ทั้งนี้เพื่อสะดวกต่อการจับใจ ความสำคัญและความหมายของคำ เรื่องราวของนิทานพื้นบ้านมักเป็นเรื่องที่แสดงอารมณ์ ความเชื่อ ความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ (เล่มที่ 26) ได้ให้ความหมายของนิทานพื้นบ้าน ว่าเป็นนิทานที่เล่าสู่กันฟังในหมู่บ้าน ในท้องถิ่น หรือในภาคต่างๆ ของประเทศไทย ซึ่งอาจมีที่มาหลายแหล่งคือ เป็นนิทานพื้นบ้านที่มี ถิ่นกำเนิดในประเทศไทยเองหรืออาจมีที่มาจากต่างประเทศ แต่คนไทยรับเข้ามาไว้ในวัฒนธรรมไทยอย่างกลมกลืน

กฤษฎา แดนสีแก้ว (2559 : 15) ได้ให้ความหมายของนิทานพื้นบ้าน ว่านิทานพื้นบ้าน (folktale) เป็นนิทานที่เล่าอยู่ในกลุ่มของชาวบ้าน เป็นการเล่าสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีต เป็นมุขปาฐะและเรื่องที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเกิดขึ้นในหมู่บ้านต่างๆ อาจจะเป็นเรื่องที่แฝงความจริงอยู่บ้างหรืออาจเป็นเรื่องสมมติขึ้นก็ได้

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องราวที่ผ่านการเล่าสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน ซึ่งไม่มีบันทึกเป็นหลักฐาน ไม่ปรากฏผู้เล่าดั้งเดิม โดยในภายหลังเรื่องราวมีการจดบันทึกไว้และมีการตกแต่งเสริมเพิ่มเติม ตามจินตนาการของผู้เล่า ผ่านการแสดงอารมณ์ ความเชื่อ ความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น

4.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

วิเชียร เกษประทุม (2542 : 3-4, อ้างใน กมลวรรณ โคตรทอง 2557 : 68-70) ได้แบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้านไว้ 4 แบบ ดังนี้

1. แบ่งนิทานตามเขตพื้นที่ (Area) เป็นการแบ่งโดยอาศัยเขตแดนทางภูมิศาสตร์ เป็น 12 เขตใหญ่ๆ คือ เขตอินเดีย เขตประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม เขตชาวยิวในเอเชียไมเนอร์ เขตประเทศลาวัก เขตรัฐต่างๆ ในแถบตะวันออกของทะเลบอลติก (ฟินแลนด์ เอสโตเนีย ลัตเวียและลิทัวเนีย) เขตแหลมสแกนดิเนเวีย เขตของชนชาติ ที่พูดภาษาเยอรมัน เขตประเทศฝรั่งเศส เขตประเทศสเปน และโปรตุเกส เขตประเทศอิตาลี เขตประเทศอังกฤษ เขตประเทศสกอตแลนด์และไอร์แลนด์

2. แบ่งตามรูปแบบของนิทาน (Form) แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

2.1 นิทานปรัมปรา (Fairy Tale) มีลักษณะเป็นเรื่องค่อนข้างยาว มีสารัตถะหลายสารัตถะ มีฉากในฝัน ไม่บอกสถานที่ชัดเจน เนื้อเรื่องประกอบด้วยอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ตัวเอกเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษ เช่น เป็นผู้มีอำนาจ มีบุญ หรือมีฤทธิ์เดชสามารถเอาชนะศัตรูหรืออุปสรรคต่างๆ ได้ทั้งหมดในบั้นปลาย

2.2 นิทานท้องถิ่น (Legend) มีขนาดสั้นกว่านิทานปรัมปรา มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณี โศกกลาง หรือคตินิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเป็นพื้นฐานของคนในแต่ละท้องถิ่น แม้จะเป็นเรื่องแปลกพิสดาร หรือพันวิสัยความเป็นจริงไปบ้าง แต่ก็ยังเชื่อกันว่า เรื่องเหล่านั้นเกิดขึ้นจริง หรือมีเค้าโครงความจริง และยังมีตัวละครจริง มีสถานที่จริงที่กำหนดแน่นอน และนิทานพื้นบ้านยังจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 นิทานอธิบาย เป็นนิทานที่อธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ของธรรมชาติ อธิบายเหตุของความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสถานที่ ตลอดจนโบราณสถานที่สำคัญ

2.2.2 นิทานเกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ เช่น โศกกลาง เรื่องผี ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับไสยศาสตร์

2.2.3 นิทานเกี่ยวกับสมบัติที่ฝังไว้

2.2.4 นิทานวีรบุรุษ เป็นเรื่องที่กำลังกล่าวถึงคุณธรรม ความฉลาด ความสามารถและความกล้าหาญของบุคคล ซึ่งส่วนมากเป็นวีรบุรุษภายในชาติหรือภายในท้องถิ่น

2.2.5 นิทานคติสอนใจ เป็นเรื่องสั้นๆ ไม่สมจริง มีเจตคติจะสอนความประพฤติอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.2.6 นิทานเกี่ยวกับนักบวชต่างๆ เป็นเรื่องอภินิหารของผู้บวชที่เจริญภาวนาจนมีญาณแก่กล้า มีฤทธิ์พิเศษ

2.3 นิทานเทพนิยาย (Myth) หมายถึง นิทานที่มีเทวดา นางฟ้า เป็นตัวละครในเรื่องนั้น เช่น พระอินทร์ หรือเป็นแต่เพียงกึ่งเทวดา เช่น เจ้าป่าเจ้าเขา เจ้าแม่ต่างๆ และมักมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อทางศาสนาและพิธีทางศาสนา

2.4 นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Tale) มีตัวละครในเรื่องเป็นสัตว์ป่า สัตว์บ้าน และบ้านจะมี คนมาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ไม่ใช่มีแต่สัตว์ล้วนๆ สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 2 ประเภท

2.4.1 นิทานประเภทสอนคติธรรม (Fable) ต่างจากนิทานคติสอนใจตรงที่ว่านิทาน ประเภทนี้ตัวเอกของเรื่องจะต้องเป็นสัตว์เสมอ

2.4.2 นิทานประเภทเล่าซ้ำแล้วไม่รู้จบ (Cumulative Tale) นิทานชนิดนี้มีเรื่องและ วิธีการเล่าเป็นแบบเฉพาะมีการเล่าซ้ำวนหรือไม่รู้จบ

2.5 นิทานตลกขบขัน (Jest) เป็นเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมของคน ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ อาจเป็นเรื่องของความโง่ กลโกง การแกล้งแสบ การแสดงปฏิภาณไหวพริบ เป็นต้น

3. แบ่งตามชนิดของนิทาน (Type Index) เป็น 3 หมวดใหญ่ๆ คือ

3.1 นิทานเกี่ยวกับสัตว์

3.2 นิทานชาวบ้านทั่วไป ซึ่งแยกย่อยได้หลายประเภท เช่น นิทานเกี่ยวกับเวทมนต์คาถา นิทานศาสนา นิทานเกี่ยวกับยักษ์ รากษส และนิทานแบบโรแมนติก ซึ่งมักจะอยู่ในขอบเขตของ ความจริงเสมอ

3.3 นิทานตลกขบขัน เช่น นิทานเกี่ยวกับคนโง่ คนฉลาด นิทานโกหก นิทานเกี่ยวกับสามี ภรรยา ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ได้แก่ การทำนา การเลี้ยงสัตว์ การตกปลา เป็นต้น

4. แบ่งนิทานตามอนุภาค (Motif-index) เป็นการแบ่งนิทานออกตามประเด็นความสำคัญของเรื่อง ที่เรียกว่า อนุภาคของเรื่อง คือจุดสำคัญหรือประเด็นของเรื่อง ซึ่งยังคงเป็นแก่นของเรื่องอยู่ อย่างไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่านิทานเรื่องนั้นจะเล่ารายละเอียดแตกต่างผิดเพี้ยนกันออกไป อย่างไรก็ตาม อนุภาคของนิทาน เช่น การมีของวิเศษ การแปลงกาย การขอพร การอุ้มสม การเลือกคู่ การเสี่ยงทาย เป็นต้น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ และ วรรณิ ศิริสุนทร (2542) ได้แบ่งรูปแบบของนิทาน ได้ดังนี้

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk tales) เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาช้านาน ภายหลังมีการเขียนขึ้น ตามเค้าเดิมบ้าง จดจำเรื่องราวมาเขียนบ้าง ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

2. นิทานปรัมปราหรือเทพนิยาย (Fairy tales หรือ Tales of magic) เป็นเรื่องเกี่ยวกับ เทวดา นางฟ้า เวทมนต์ เป็นเรื่องที่สมมติว่าเกิดขึ้นที่โน้นที่นั่น แต่ไม่กำหนดได้แน่นอน

3. นิทานเทพปกรณัม หรือเทพปกรณัม (Myth) เป็นนิทานเกี่ยวกับเทพเจ้า เทพธิดา ความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้า

4. นิทานพื้นเมืองนานาชาติ (Folk tales from other countries) เช่น อาระดินกับตะเกียงวิเศษ
 5. นิทานชวนขัน (Jest หรือ Humorous tales) เป็นนิทานตลกขบขัน เช่น หัวล้านนอกครุ
 6. นิทานเกี่ยวกับสัตว์ (Animal tales) เช่น สัตว์พูดได้
 7. นิทานไม่รู้จบ (Cumulative tales) เช่น ยายกะตา เรื่อง One Fine Day
 8. นิทานเรื่องผี อาจแต่งขึ้นใหม่ หรือเอามาจากเค้าโครงเรื่องจริง เช่น นางนาคพระโขนง
 9. มหากาพย์และวีรบุรุษ (Epic and hero tales) เป็นนิทานเกี่ยวกับมนุษย์ที่เป็นผู้กล้าหาญ เป็นวีรบุรุษ นิทานพงศาวดาร นิทานที่มีชื่อบุคคลที่มีตัวตนจริงๆ ในอดีต เช่น เรื่องพระร่วง เรื่องขอมคำดิดิน
 10. นิทานสมัยใหม่ๆ ใหม่ๆ ไป เป็นนิทานที่แต่งขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเพื่อสอนให้เป็นคนดี เช่น เป็นคนซื่อสัตย์ เป็นคนกล้าหาญ ตรงต่อเวลา เป็นต้น
 11. นิทานคติธรรมหรือนิทานชาดก (Jatakas) เป็นเรื่องของพุทธศาสนาก่อนสมัยพุทธกาล เกี่ยวกับชาติปางก่อนๆ ของพระพุทธเจ้า เริ่มตั้งแต่เป็นสัตว์จนกระทั่งตรัสรู้
 12. นิทานชวนเพ้อฝัน (Fantasia story) มีเรื่องราวความสวยงาม สนุกสนานตื่นตื้นเจ้าหญิง เจ้าชายหรือกระทิงคนธรรมดา
- ประคอง นิมมานเหมินทร์ (2531 : 133-196) ได้จัดประเภทของนิทานพื้นบ้านเป็น 11 ประเภท ดังนี้
1. นิทานเทพปกรณัม (Myth) เป็นเรื่องอธิบายกำเนิดจักรวาล เทวดา กษัตริย์ กำเนิดมนุษย์ และสัตว์ ปราศกฏการณ์ธรรมชาติ เช่น ลม ฝน กลางวัน กลางคืน สุริยุปราคา จันทรุปราคา ไฟแลบ ฟ้าร้อง รวมถึงบทบาทหน้าที่ของเทวดา และผู้ปกครองแผ่นดิน
 2. นิทานศาสนา (Religious Tale) เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์และบุคคลสำคัญ ในสมัยพุทธกาล เนื้อเรื่องจะเน้นคติธรรมทางพุทธศาสนา
 3. นิทานคติ (Fable) เป็นนิทานที่มีเนื้อเรื่องขนาดไม่ยาว ดำเนินเรื่องไม่ซับซ้อน ตัวละครเป็นคนหรือสัตว์มีแนวคิดสำคัญคือ ทำความดียอมไม่ได้ดี ทำความชั่ว ย่อมได้รับผลชั่ว โดยผู้เล่าจะเน้นความคิดดังกล่าวไว้ท้ายเรื่อง
 4. นิทานมหัศจรรย์ (Fairy tale) มักเป็นนิทานขนาดยาวมีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับความมหัศจรรย์ เช่น มีของวิเศษ ความสามารถพิเศษ มือนมนุษย์ เป็นต้น
 5. นิทานชีวิต (Novella) เป็นนิทานที่ขนาดค่อนข้างยาว และมีตัวละครหลายตัว โดยที่ตัวละครส่วนใหญ่เป็นคน อาจมีตัวละครเป็นสัตว์และมนุษย์เช่น ผีसाง เทวดา นิทานชีวิตมีลักษณะเป็นเรื่องที่เคยเกิดขึ้นจริง มีการบอกชื่อและฐานะตำแหน่งของตัวละคร และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ไว้อย่างชัดเจน

6. นิทานประจําถิ่น (Sage) เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมา มีเนื้อเรื่องที่เชื่อว่าเคยเกิดขึ้นจริงและมักจะอธิบายความเป็นมาของสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่โดยธรรมชาติ เช่น ภูเขา แม่น้ำ ทะเล เกาะ เป็นต้น และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นจากศาสนา เช่น พระธาตุ เจดีย์ เป็นต้น ขนาดของนิทานชนิดนี้มีทั้งสั้นและยาว นิทานประจําถิ่นบางเรื่องอาจจัดเป็นนิทานประเภทอื่นด้วยก็ได้

7. นิทานอธิบาย (Explanatory Tale) มักเป็นนิทานที่มีขนาดสั้น เนื้อเรื่องอธิบายที่มาของสิ่งต่างๆ เช่น คน พิษ สัตว์ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ขนบประเพณี อาหาร พิธีกรรม และเครื่องใช้ต่างๆ

8. นิทานสัตว์ (Animal Tale) คือนิทานที่มีตัวละครเป็นสัตว์เนื้อเรื่องแสดงถึงนิสัยสันดานที่แท้จริงของสัตว์ สัตว์ฉลาด สัตว์โง่ สัตว์เจ้าเล่ห์ และสัตว์ที่ดี

9. นิทานเรื่องผี (Ghost tale) เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับภูตผีต่างๆ คือ ผีคนตาย ผีบ้าน ผีเรือน ผีป่า ผีประจำต้นไม้ ผีเบ็ดเตล็ด เป็นต้น

10. นิทานมุขตลก (Jest) เป็นเรื่องเล่าที่ให้ความตลกขบขัน เพลินเพลิน เนื้อเรื่องมักจะกล่าวถึงความโง่ ความฉลาด หรือความเป็นเรื่องเพศ นักบวช คนพิการ และคนต่างถิ่นหรือต่างชาติ

11. นิทานเข้าแบบ (Formula Tale) มี 4 ลักษณะ ดังนี้

11.1 นิทานไม่รู้จบ คือผู้เล่าสามารถเล่าไปได้เรื่อยๆ จนผู้ฟังต้องการ โดยไม่มีวันจบ

11.2 นิทานลูปโซ่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินเหตุการณ์ไปอย่างยืดเยื้อ มีตัวละครหลายตัว และยังมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกันเป็นทอดๆ

11.3 นิทานไม่จบเรื่อง ซึ่งจบแบบกะทันหัน

11.4 นิทานหลอกผู้ฟัง ซึ่งหลอกให้ผู้ฟังตอบ

วรรณิ ศิริสุนทร (2539 : 13) ได้แบ่งนิทานพื้นบ้านออกเป็นชนิดใหญ่ๆ ดังนี้

1. นิทานเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ (Talking-Beast Tales) มีตัวละครเป็นสัตว์พูดจาโต้ตอบกัน บางครั้งสัตว์ ก็พูดจาโต้ตอบกับคนด้วย เช่น เรื่อง The Three Little Pigs, The Little Red Hen, Puss in Boots

2. นิทานไม่รู้จบ (Cumulative Tales) เป็นนิทานเรื่องธรรมดาพื้นๆ แต่เนื้อเรื่องมีการกระทำต่อเนื่องไปเรื่อยๆ และซ้ำๆ กัน เช่น Old Macdonald's Farm, The Old Woman and Her Pig, Chicken Little, This is the House That Jack Built, The Pancake, I Know an Old Lady Who Swallowed a Fly

3. นิทานตลกขบขัน (The Drolls หรือ Humorous Tales) เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เป็นทำนองไร้สาระหรือโง่เขลา แปลกประหลาด ชวนให้เห็นเป็นเรื่องตลกขบขัน บางครั้งก็เป็นการใช้ปฏิกิริยาไหวพริบ เช่น เรื่อง How the Peasant Helped His Horse, Who am I?

4. นิทานอธิบายเหตุ (Pourquoi Stories หรือ Tales that tell why) เป็นนิทานที่อธิบายหรือตอบคำถามของเด็กๆ ว่าทำไม เช่น เรื่อง Why the Sun and the Moon Live in the Sky, How Summer Came to Canada

5. เทพนิยาย (Fairy Tales) บางครั้งเรียกว่า นิทานเกี่ยวกับเวทมนต์คาถา (Tales of Magic) ลักษณะของนิทานชนิดนี้ที่เห็นเด่นชัด คือ เรื่องมักยาว ซับซ้อน ตัวละครมักมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์สามารถบันดาลสิ่งที่ดีงามหรือสิ่งที่ชั่วร้ายได้ นิทานของพี่น้องตระกูลกริมม์หลายเรื่องมีลักษณะเป็นเทพนิยาย เช่น The Elves and the Shoemaker, Hansel and Gretel นิทานของชาร์ลส์เพอร์รอลท์ (Charles Perrault) เรื่อง Cinderella

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นิทานมีการแบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เกณฑ์ใดในการแบ่ง ทั้งนี้ตามความเป็นจริงแล้ว ผู้ที่อ่านหรือฟังนิทานก็ไม่ได้คำนึงถึงประเภทของนิทานว่าเป็นประเภทใด เพียงแต่ว่าพอใจหรือสนใจในนิทานที่จะอ่านหรือฟังเพียงเท่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยก็ได้คัดเลือกนิทานพื้นบ้านมาใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนมีความคุ้นเคยกับนิทานประเภทนี้ และมีเนื้อหาไม่ซับซ้อน มีความน่าสนใจเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

4.3 ความสำคัญของการนำนิทานพื้นบ้านมาใช้สอนภาษาอังกฤษ

ปัทมาวดี วงษ์เกิด (2555 : 40-42) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานพื้นบ้านไว้หลายประการ ดังนี้

1. นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดและช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่น่าเบื่อหน่าย การเล่านิทานของไทย อาจจะเล่าสู่กันฟังในครอบครัว เช่น ปู่ย่าตายายหรือพ่อแม่ เล่าให้ลูกหลานฟังยามว่างหรือก่อนนอน หรือเล่าขณะที่ผู้คนได้มารวมกลุ่มกัน ประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเวลานานๆ เช่น ขณะทำงานร่วมกัน อาจเป็นการเกี่ยวข้าว ดำนา จัดดอกไม้ ฯลฯ บางครั้งก็เล่ากัน ขณะหยุดพักกินข้าว หรือหยุดพักผ่อนหลังจากที่ประกอบภารกิจร่วมกันในสังคม

การเล่านิทานในโอกาสต่างๆ ที่กล่าวมานี้ ทำให้เกิดความเพลิดเพลินเป็นการผ่อนคลายความเครียดในการทำงานหรือหลังจากที่ได้ทำงานหนักมาระยะหนึ่ง ทำให้เวลาแห่งภาวะที่จำเจหรืออึดอัดใจ การเล่านิทานมุขตลกในขณะทำงาน หรือในวงสนทนาเป็นการช่วยเพิ่มบรรยากาศให้มีรสชาติ และสนุกสนานครึกครื้นยิ่งขึ้น

2. นิทานช่วยกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว เด็กบางคนอาจมองผู้ใหญ่ว่าเป็นบุคคลที่ชอบบ่นชอบดุด่า น่าเบื่อหน่ายหรือน่าเกรงขาม แต่ถ้าผู้ใหญ่มีเวลาเล่านิทานให้เด็กฟังบ้าง นิทานที่สนุกๆ ก็จะช่วยทำให้เด็กอยากอยู่ใกล้ชิด ลดความเกรงกลัวหรือเบื่อหน่ายผู้ใหญ่ลง ผู้ใหญ่และเด็กก็จะมี ความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดี แม้ในกลุ่มผู้ใหญ่ที่กระทำกิจกรรมร่วมกัน การได้ฟังนิทานนอกจากจะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายแล้ว การฟังนิทานด้วยกันหัวเราะสนุกสนาน

ร่วมกันก็มีส่วนช่วยให้เกิดความสนิทสนมกัน การจัดกิจกรรมสำหรับกลุ่มสัมพันธ์ในปัจจุบัน ในบางครั้งจะมีการแทรกนิทานเข้าไปด้วย

3. นิทานให้การศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ โดยเหตุที่นิทานมีตัวละคร ซึ่งมีชีวิตจิตใจแบบมนุษย์เรา เด็กที่ได้ฟังนิทานจึงเท่ากับได้มีโอกาสเรียนรู้ลักษณะมนุษย์ การได้เรียนรู้เกี่ยวกับอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนการเอาชนะอุปสรรคของตัวละคร จะช่วยให้ได้เรียนรู้เรื่องของชีวิตมากขึ้น สามารถจะอดทนและพยายามหาทางเอาชนะ เมื่อต้องเผชิญอุปสรรคในชีวิตจริง

นอกจากนี้นิทานที่มีเรื่องของนางฟ้า แม่มด อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ สิ่งมหัศจรรย์ต่างๆ ยังมีคุณค่าในการเสริมสร้างจินตนาการของเด็ก กล่าวได้ว่านิทานช่วยให้เขาได้รู้จักโลก รู้จักชีวิตอย่างเป็นจริง แล้วยังช่วยให้เขารู้จักใช้จินตนาการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความคิดสร้างสรรค์

4. นิทานให้ข้อคิดและคติเตือนใจ นิทานไม่ได้ให้แค่ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้ฟังเท่านั้น มีนิทานเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะนิทานคติ จะให้แง่คิดในแง่ใดแง่หนึ่ง เป็นการช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่างๆ ที่สังคมพึงประสงค์แก่ผู้ฟัง เช่น ซื่อสัตย์ ให้เชื่อฟังผู้ใหญ่ ให้พูดจาไพเราะ อ่อนหวานให้ขยันขันแข็ง ให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นต้น การสอนนิทานนั้น ผู้เล่าจะแฝงข้อคิดไว้ในเรื่องจึงทำให้คล้ายกับว่าผู้ฟังไม่ได้ถูกสอนโดยตรง นิทานไม่ใช่ให้ข้อคิดแต่เฉพาะเด็กเท่านั้น นิทานหลายเรื่องให้ข้อคิดแก่ผู้ใหญ่ในด้านความประพฤติดีปฏิบัติชอบ อยู่ในระเบียบอันดีงามของสังคม นิทานได้ชี้ให้เห็นลักษณะของบุคคลที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของสังคม นิทานจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือปลูกฝังคุณธรรมที่เป็นบรรทัดฐานของสังคม

5. นิทานช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตในหลายๆ ด้าน เช่น ลักษณะของสังคมวิถีชีวิตของประชาชนในสังคม ตลอดจนประเพณี ค่านิยมและความเชื่อ เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะปรากฏอยู่ในนิทานเสมอ ถ้าผู้ฟังหรือผู้อ่านนิทานได้รู้จักสังเกต วิเคราะห์นิทานต่างๆ เหล่านี้ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจสภาพวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ อย่างแท้จริง นิทานเปรียบเสมือนกระจกเงาบานใหญ่ที่ช่วยส่องให้เห็นตนเองว่าเป็นอย่างไร นิทานจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างหนึ่ง

Wright (1995 : 6-8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่านิทานในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. ด้านแรงจูงใจ นักเรียนมีความต้องการที่จะฟังนิทานอยู่เสมอและก็เต็มใจที่จะฟังหรืออ่านนิทาน
2. ด้านความหมาย นักเรียนต้องการหาความหมายหรือรายละเอียดของเรื่อง ดังนั้นพวกเขาจึงฟังหรืออ่านอย่างมีเป้าหมาย และถ้าพวกเขาพบหรือเข้าใจความหมายนั้นก็จะทำให้พวกเขาเกิดแรงจูงใจที่ศึกษาต่อไป
3. ด้านความคล่องในทักษะการฟังและทักษะการอ่าน ส่วนทักษะทั้งสองมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- มีความเข้าใจว่าการฟังและการอ่านไม่จำเป็นต้องรู้จักความหมายของคำศัพท์ทุกคำ

- การมีทักษะในการค้นหาความหมาย ทำนายเรื่อง และคาดเดาเหตุการณ์ในการฟังหรืออ่านนิทานนั้นจะเป็นการกระตุ้นให้เด็กฝึกทักษะเหล่านั้น

4. ตระหนักในเรื่องของภาษา นิทานทำให้เด็กรู้สึกตระหนักถึงความรู้สึก และเสียงของภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้นิทานยังทำให้เด็กได้รู้จักรายละเอียดปลีกย่อยของเหตุการณ์ในเรื่องซึ่งทำให้เด็กสามารถนำทักษะนี้ไปพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยที่เด็กไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ทุกคำด้วย

5. นิทานเป็นสิ่งที่เร้าใจในการพูดและเขียน คือการฟังหรืออ่านนิทานเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ของตนให้กับเพื่อนๆ

6. การติดต่อสื่อสาร ในทักษะการฟังและอ่านนั้นสามารถโต้ตอบได้ทั้งการพูดและเขียนเป็นการให้นักเรียนได้ร่วมแบ่งปันความคิด อีกทั้งส่งเสริมทางด้านภาษาซึ่งกันและกันด้วย

7. นิทานมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนวิชาอื่นๆ ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน

Wilhem (1999) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายและความสำคัญของการเล่านิทานว่า ผู้สอนสามารถนำการเล่านิทานมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสอน โดยผู้สอนสามารถใช้การเล่านิทานเพื่อกระตุ้นโครงสร้างความรู้เดิมของผู้เรียนในการอ่านและการเขียนสามารถช่วยกระตุ้น ผู้เรียนในการเขียนและการออกเสียงได้อย่างดี ช่วยฝึกฝนทักษะทางภาษารวมทั้งช่วยวางรากฐานการอ่านงานด้านวรรณคดีต่อไปในอนาคตเพราะนิทานเรื่องเล่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับโครงสร้างเรื่อง เช่น ฉาก ตัวละคร จุดสุดยอดของเรื่อง และการคลี่ปมของเรื่อง

จากความเห็นในข้างต้น สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้านมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านภาษาของผู้เรียน ทั้งในแง่ของการจูงใจของผู้เรียนและประโยชน์ที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน เนื่องด้วยนิทานพื้นบ้านมีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ผู้เรียนสามารถคาดเดาเรื่อง คำศัพท์จากประสบการณ์เดิม แม้วานิทานเรื่องหนึ่งๆ จะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต ผู้สอนไม่จำเป็นต้องสอนเฉพาะโครงสร้างในอดีตเท่านั้น ผู้สอนสามารถดึงโครงสร้างอื่นที่แฝงไว้อยู่มาสอนได้อีก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียนในระดับชั้นเรียนนั้นๆ

4.4 กิจกรรมและขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน

Stockdale (1995 : 22-26) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้นิทานดังต่อไปนี้

1. ก่อนการเรียน (Preliminary) ครูให้นักเรียนดูชื่อเรื่อง และให้นักเรียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ หลังจากนั้นครูเขียนฉากสำคัญๆ จากสิ่งที่นักเรียนเล่าลงบนกระดาน

2. การเล่าเรื่อง (Telling the Story) ครูเล่านิทานให้นักเรียนฟัง ในขณะที่เล่าครูให้นักเรียนวาดภาพประกอบการเล่า ครูเขียนคำศัพท์ยากบนกระดาน มีการถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเดาเรื่อง ให้นักเรียนทำนายเหตุการณ์หรือแสดงความคิดเห็น หลังจากที่ครูเล่าเรื่องจบ ถามคำถามนักเรียนเพื่อทดสอบความเข้าใจจากเรื่องที่ฟัง และแจกเรื่องให้นักเรียนอ่าน

3. การอ่านบทความ (The Script) ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูแจกให้ ซึ่งในขณะที่อ่านเรื่อง ให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าตรงกับสิ่งที่ตนเองได้ฟังหรือไม่ คำตอบที่นักเรียนตอบไปเหมือนกับเรื่องที่อ่านหรือเปล่า

4. การทำแบบฝึกหัดเสริม (Reinforcement Exercise) ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่มีลักษณะเป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ตามคำบอกเวลาที่กำหนดให้ จับคู่คำศัพท์กับความหมาย ให้ตีความว่าข้อความนั้นกล่าวถึงใครในเรื่องและเขียนเติมลงในช่องว่าง

Heinemann (1997: 88-109) ได้เสนอกิจกรรมที่น่าสนใจไว้ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Before reading) มีจุดประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการอ่าน ผู้อ่านอาจใช้กลยุทธ์ต่างๆ เช่น การทบทวนความรู้เดิม การทราบถึงจุดประสงค์ในการอ่านโดยเลือกรูปแบบการอ่านที่เหมาะสมมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ วิเคราะห์บทอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอนและตระหนักถึงกระบวนการอ่านที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าวอาจต้องใช้กิจกรรมหลากหลาย คือ การทำนายเรื่อง (Prediction) การทำนายเรื่อง ไม่ใช่การเดาเรื่องอย่างกว้างๆ แต่เกิดขึ้นเมื่อมีการทบทวนความรู้เดิม เช่น ความรู้ด้านความหมาย (Semantic Information) ความรู้ด้านโครงสร้างภาษา (Syntactic Information) ความรู้ด้านคำหรือตัวอักษร (Grapho-phonetic Information) เป็นต้น ซึ่งครูสามารถช่วยให้ผู้อ่านให้ประสบความสำเร็จในการอ่านด้วยการกระตุ้นความสนใจสนับสนุนและส่งเสริมการทำนายเรื่องในลักษณะต่างๆ ต่อมาคือดูรูปภาพ (Picture Flick) กิจกรรมนี้เป็นการกระตุ้นความสนใจในการอ่านโดยให้นักเรียนดูจากภาพประกอบ ซึ่งอาจทำเป็นหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) ประกอบเรื่องอ่านก็ได้ ถือว่าเป็นการเชิญชวนให้ผู้อ่านวิจารณ์และเป็นผู้สังเกต โดยเริ่มดูตั้งแต่หน้าปกและภาพประกอบในหนังสืออาจให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายเป็นกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ พูดคุยกันถึงภาพที่ปรากฏในหนังสือที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านเป็นต้นต่อไป คือ สังเกตลักษณะของหนังสือ (Book Features) เนื่องจากความแตกต่างของรูปแบบหนังสืออาจมีความสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจถึงเนื้อหาที่ปรากฏในบทอ่าน อาจให้นักเรียนอภิปรายตั้งแต่การออกแบบรูปเล่ม ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ภาพประกอบคำโฆษณาสั้นๆ การแบ่งตอนในหนังสือ เนื้อหาสาระ คำอธิบายภาพหรือปกหุ้มหนังสือสำหรับกันฝุ่น ถัดไปคือ การจัดฉาก (Set the Scene) ช่วยให้นักเรียนระลึกถึงเรื่องอ่านเดิมๆ หรือเรื่องอ่านที่มีผู้แต่งหรือผู้วาดประกอบคนเดียวกันต่อไปคือ การระดมความคิด (Brainstorming) เหมาะที่จะดำเนินกิจกรรมเป็นกลุ่มหรือทั้งชั้น โดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เพื่อช่วยเสริมให้การอ่านเป็นไปด้วยดี ครู

อาจเริ่มด้วยการพูดคุยเกี่ยวกับโครงสร้างเรื่อง (Story Structure) เช่น นิทานอีสปเรื่องมดกับตั๊กแตน ถามนักเรียนว่าพวกเขาจะรู้อะไรเกี่ยวกับนิทานอีสปข้างบนที่คำตอบเพื่อใช้อ้างอิงหลังการอ่าน หลังจากนั้นก็ถามถึงใจความสำคัญของนิทาน โดยให้นักเรียนสังเกตจากชื่อเรื่อง ครูอาจพูดถึงรูปแบบภาษา คำศัพท์ที่อาจพบในนิทาน เมื่ออ่านเรื่องจบแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบทั้งหมดก่อนและหลังการอ่าน สุดท้ายคือ เขียนการทำนาย (Written Prediction) นักเรียนจะเขียนการทำนายเรื่องได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องอ่าน โครงสร้างเรื่อง การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ พื้นฐานทางวัฒนธรรม เป็นต้น โดยให้นักเรียนเขียนการทำนายเรื่องก่อน หลังจากนั้นอ่านบทอ่านหนึ่งตอนแล้วตัดสินใจว่าจะยืนยันหรือเปลี่ยนคำทำนายเรื่อง จากนั้นอ่านเรื่องต่อทีละตอน หยุดและทบทวนการทำนายเรื่องก่อนหน้านั้นนักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงการทำนายเรื่องได้เมื่อเห็นว่าสมควร

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (During Reading) กิจกรรมนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านทบทวนความเข้าใจสะท้อนความคิดและเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ที่หลากหลาย เช่น การแยกแยะข้อมูลและคำที่สำคัญ ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ตระหนักถึงกระบวนการอ่านที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน มีการปรับรูปแบบการอ่าน เป็นต้น ซึ่งมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง คือ วงกลมผู้อ่าน (Reader's Circle) กิจกรรมนี้เหมาะกับผู้อ่านที่เริ่มอ่าน โดยแบ่งกลุ่มผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน กลุ่มละประมาณ 6 คน หรือมากกว่า ทำกิจกรรมร่วมกันผู้เรียนและครูนั่งเป็นวงกลมโดยครูอ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม นักเรียนอ่านเป็นคู่ๆ หลังจากนั้นนักเรียนอ่านในใจ โดยให้อ่านตั้งแต่ชื่อเรื่องแล้ว ครูแนะนำให้นักเรียนใช้คำหลัก (Key Words) จากชื่อเรื่องหรือข้อมูลสำคัญอื่นๆ โดยตั้งคำถาม เช่น ใครคือตัวละครที่สำคัญของเรื่อง เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ใด เมื่อไร เป็นต้น หลังจากอ่านเรื่องจบแล้วให้ผู้อ่านเล่าเรื่องใหม่จากรูปภาพและการใช้โครงสร้างเรื่อง (Story Grammar) การสรุปเรื่อง (Oral Summaries) กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจและเป็นการเชิญชวนให้พวกเขาตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนแต่ละคนมีบทอ่านแบบเดียวกัน แต่ละคนอ่านเรื่องแต่ละตอน แล้วสรุปร่วมกันว่าเกิดอะไรขึ้น ต่อไปอภิปรายถึงสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านต่อไปคือการดูรูปภาพ (See the Picture) กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนเลกวิธีการอ่านคำต่อคำ แต่อ่านทั้งเรื่องอีกทั้งยังช่วยในเรื่องการตีความ หมายของเรื่องจากส่วนประกอบอื่นๆ ด้วย ซึ่งให้นักเรียนอ่านแต่ละตอนของเรื่องแล้ว จินตนาการตัวละคร ฉาก หรือการกระทำ หลังจากนั้นเล่าให้เพื่อนฟังแล้วกลับไปอ่านเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งแล้วพิจารณาว่าจะเปลี่ยนหรือจะยืนยันจินตนาการนั้น อ่านและคิด (Read and Think) โดยให้นักเรียนอ่านย่อหน้าแรกแล้วหยุดหลังจากนั้น อภิปรายว่าคิดอย่างไรกับเรื่องที่อ่านและทำไม บอกนักเรียนว่าคำตอบของพวกเขาไม่มีใครที่ถูกหรือผิด แต่เป็นการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ซึ่งครูต้องไม่คาดหวังว่านักเรียนจะชอบทุกเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อ อาจหยุดอ่านเพื่อทบทวนความคิดของตนเอง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (After Reading) กิจกรรมนี้มีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนคำตอบจากเรื่องอ่าน เช่น แยกแยะข้อมูลที่สำคัญจากเรื่องอ่าน สรุปโครงสร้างเรื่อง วาดภาพ สรุปเรื่อง เป็นต้น ซึ่งอาจดำเนินการโดยอาศัยกิจกรรม คือ โครงสร้างเรื่อง (Story Structure) นักเรียนจะคาดหวังว่าตัวละครที่สำคัญจะเผชิญกับปัญหาที่ยิ่งใหญ่และจะสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นไปได้ในตอนท้ายๆ ของเรื่อง บางเรื่องอาจเป็นการซ้ำคำ (Repetitive) การสะท้อนการประชุมกลุ่ม (Reflection Session) ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระปราศจากการควบคุมจากครูผู้สอนทั้งนี้ครูอาจให้ตัวอย่างคำถามในการอภิปรายกลุ่มกับนักเรียนก็สามารถทำได้ การเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) การเล่าเรื่องย้อนกลับช่วยให้ครูตรวจสอบความเข้าใจนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอาจรวมถึงคำศัพท์ รูปประโยค เข้าไปด้วย อีกทั้งช่วยให้ผู้อ่านได้ทบทวนเรียงลำดับ สรุปเหตุการณ์ที่สำคัญ และสามารถพัฒนาไปสู่การอ่านและการเขียน การวาดแผนผังเรื่อง (Map a Story) การวาดแผนผังถึงเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ถือว่าเป็นการสรุปข้อมูล แผนผังเรื่องควรกล่าวถึงฉากที่สำคัญและร่องรอยการเดินทางของตัวละครสำคัญของเรื่อง ซึ่งนักเรียนอาจเล่าเรื่องย้อนกลับจากแผนผังเรื่องของพวกเขาเอง การเปลี่ยนรูปแบบ (Change the Form) ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือทำเป็นกลุ่ม โดยการเขียนเรื่องใหม่ให้มีรูปแบบต่างไปจากเดิม เช่น เป็นบทละคร (A Play) การบันทึก (A Journal) การ์ตูน (A Comic Strip) หนังสือภาพ (A Picture Book) โครงสร้างเรื่องเล่า (Story Grammar) ครูและนักเรียนช่วยกันระดมความคิดรวบรวมหัวข้อที่เหมาะสม การให้เหตุผลและผล (Cause and Effect) อภิปรายเรื่องที่อ่านแล้วบันทึกเหตุการณ์ที่สำคัญ และเสนอความคิดเห็นต่อการกระทำนั้นๆ ต่อท้าย เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร เป็นต้น การสลับเรื่อง (Jumped Stories) ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ แต่ละคนเขียนเรื่องย้อนกลับจนจบซึ่งอาจตัดเป็นย่อหน้าๆ และแต่ละคู่พยายามประกอบเรื่องใหม่ให้ถูกต้อง เส้นเวลา (Time Line) ให้นักเรียนสร้างเส้นเวลาที่บ่งชี้ถึงเหตุการณ์ของเรื่องแต่ละช่วงเวลาว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง อาจวาดภาพประกอบเพื่อความชัดเจน โครงร่างสำคัญ (Plot Profile) หลังจากอ่านเรื่องหลายๆ ครั้ง ระดมความคิดเพื่อหาเหตุการณ์ที่สำคัญ จุดเหตุการณ์เหล่านั้นตามลำดับ ประเมินความสำคัญของแต่ละเหตุการณ์แล้วให้นักเรียนทำงานกลุ่มเพื่อจัดทำโครงร่างสำคัญของเรื่อง หลังจากนั้นแต่ละกลุ่มอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ การรายงานข่าว (Newspaper Report) รายงานเรื่องทั้งเรื่อง หรือเรื่องราวที่สำคัญโดยใช้รูปแบบของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีหัวข้อข่าว (Headline) วันที่และสถานที่ (Date and Place) ประโยคนำ (Lead Sentence) รายละเอียด (Details) การสรุป (Conclusion) ตัวละคร (Characterization) นักเรียนทบทวนการกระทำและการแสดงออกของตัวละครในเรื่องโดยอาศัยการตีความและประเมินข้อมูลในบทอ่าน พิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียนประกอบ ซึ่งอาจดำเนินการได้ดังนี้ คือ สัมภาษณ์ (Interviews) เปลี่ยนจุดประสงค์ของเรื่อง (Change the Point of View) นักเรียนอ่านเรื่องแล้วอภิปรายว่าเนื้อเรื่องจะเปลี่ยนไปอย่างไรเมื่อเรื่องถูกเขียนในทัศนะของตัวร้ายในเรื่อง บันทึกประจำวัน (Diaries) สะท้อนตัวตนที่แท้จริง (Self

Portrait) ประเมินตัวละคร (Ratings) การเขียนจดหมาย (Literacy Letters) การรายงานลักษณะตัวละคร (Report on Fictional Characters) ซึ่งอาจทำได้ในหลายลักษณะ เช่น บัตรรายงาน (Report Card) แบบรายงานของตำรวจ (Police Report Form) นอกจากนี้กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านนิทานนั้นมีทั้งก่อนอ่าน (Before Reading) ระหว่างการอ่าน (During Reading) และหลังการอ่าน (After Reading) ซึ่งแต่ละกิจกรรมนั้นมีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องมากมาย เช่น การใช้การคาดเดาเรื่อง (Prediction) การใช้รูปภาพ (Picture Flick) การระดมความคิด (Brainstorming) การวาดแผนผังเรื่อง (Map Story) การเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) การใช้เส้นเวลา (Time Line) เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะใช้กลยุทธ์ใดให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน

Wright (1995 : 25-71, อ้างถึงใน กมลวรรณ โคตรทอง 2557 : 80) กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้นิทานมี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียม (Preparation) อันดับแรกครูตั้งจุดประสงค์ในการเรียนก่อนว่าต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านใด หลังจากนั้นจึงเลือกเนื้อหาิทานที่จะนำมาสอนและออกแบบกิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียน ที่มีความสัมพันธ์กับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และเนื้อหาที่จะเรียนต่อไป

2. ขั้นดำเนินการใช้ในชั้นเรียน (In class) ขั้นนี้ครูจะนำสื่อการสอน และกิจกรรมต่างๆ มาใช้ให้เหมาะกับเนื้อหาิทานในแต่ละเรื่องและระดับของผู้เรียน สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ สื่อการสอนที่ใช้อาจเป็นรูปภาพ บัตรคำ เพลง เกมส์ การใบ้คำ การใช้ท่าทางประกอบการสอน แผนที่ ตาราง เป็นต้น ในการจัดกิจกรรมสำหรับการนำนิทานมาใช้สอนในชั้นเรียนแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 กิจกรรมก่อนเรียน (Before the Story) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น โดยครูช่วยกระตุ้นโครงสร้างความรู้เดิมและความสนใจของนักเรียน โดยการสอนคำศัพท์สำนวนที่สำคัญในเรื่องโดยใช้รูปภาพ สิ่งของ การใบ้คำ นักเรียนดูภาพ คาดเดาเรื่องจากภาพ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานที่จะเรียน นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่คาดว่าจะพบในเรื่องเล่าเรื่องจากโครงสร้างความรู้เดิมของนักเรียน

ระยะที่ 2 กิจกรรมระหว่างเรียน (During the Story) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้สนุกกับการอ่านหรือฟังนิทาน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับเรื่องเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรืองานเดี่ยว เช่น อ่านออกเสียงคำศัพท์ ประโยค หรือการใช้ถาม-ตอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจหรือเพื่อฝึกการสร้างจินตนาการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องจากภาพ หรือแถบประโยค วาดภาพจากเรื่อง เต็มคำ ข้อความลงในช่องว่าง ตาราง หรือแผนภูมิ เขียนคำศัพท์จากภาพ สรุปร่วมกัน

ระยะที่ 3 กิจกรรมหลังเรียน (After the Story) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านหรือฟังนิทานมาฝึกการใช้ภาษา โดยจัดกิจกรรมเป็นคู่ กลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ หรืองาน

เดี่ยว เช่น ทำแบบฝึกหัดถาม-ตอบ ถูก-ผิด หรือเติมคำ เขียนเติมข้อมูลที่ขาดหายไป เขียนเรื่องจากภาพ เล่าเรื่องใหม่ เขียนแผนภูมิเรื่อง แต่งเรื่องต่อ

3. ขั้นการติดตามผล (Follow up) ขั้นนี้เป็นขั้นการถ่ายโอนหลังจากการฟังหรืออ่านนิทานจบแล้ว เช่น การให้นักเรียนทำงานเดี่ยว ทำงานกลุ่ม หรืองานคู่ โดยการผลิตสื่อจากเรื่องที่อ่าน เช่น การวาดภาพ ทำสมุดภาพ จัดบอร์ด เขียนเรื่องขึ้นมาใหม่โดยใช้คำหลัก (Key Words) จากเรื่องเดิม แล้วเขียนเรื่องขึ้นมาใหม่ที่คู่ขนานกันกับเรื่องเดิม เป็นต้น

Wilhelm (1999 : 27-28) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการนำนิทานมาใช้ในการเรียนการสอนว่ามี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกเรื่อง (When choosing your tales) ครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ในการเรียนการสอนก่อน เพื่อนำไปใช้ในการเลือกนิทาน และมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยพิจารณาความยากง่ายของภาษาจากความยาวของเนื้อหานิทาน ระดับคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ พร้อมทั้งความสนใจและระดับสติปัญญาของผู้เรียน

2. การเล่าเรื่อง (When storytelling) ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของตัวผู้เรียนเข้ากับเรื่องที่จะสอน เช่น ให้นักเรียนดูภาพ ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนต่อไป จากนั้นจึงอ่านเนื้อเรื่อง

3. หลังการเล่าเรื่อง (After storytelling) เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในชั้นเรียนโดยการนำเรื่องที่ได้อ่านไปถ่ายโอนความรู้เข้าสู่กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดได้ตรง โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมลักษณะงานเดี่ยว งานคู่หรืองานกลุ่ม ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน และระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นหลักด้วย หลังจากนั้นควรมีการประเมินผล เพื่อหาความก้าวหน้าหรือการพัฒนาของตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะได้รู้ข้อบกพร่องหรือปัญหาของตนเอง และหาวิธีปรับปรุงหรือแก้ไขต่อไป

แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ Johnson and Morrow (1981 : 72-77) ซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์ (Setting Objectives) ในแต่ละบทเรียนครูต้องมีการตั้งจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. การนำเสนอบทเรียน (Presentation) ในการนำเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียน ครูได้มีการนำสื่อต่างๆ เข้ามาช่วยสอน เช่น รูปภาพ สื่อของจริง หรือมีการใช้คำถามในการนำเข้าสู่บทเรียน หลังจากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคใหม่ และเนื้อหาที่ใช้ในบทเรียน

3. การฝึก (Practice) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ ฝึกฟังอ่านเรื่องและฝึกให้เขียนโดยใช้ข้อมูลในการอ่าน

4. การถ่ายโอน (Transfer) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะนักเรียนได้ใช้ภาษาตามความสามารถของตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องและครูผู้สอน เป็นการนำภาษาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้จริง

สรุปขั้นตอนการนำนิทานมาใช้ในการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียมการ (Preparation) ครูตั้งจุดประสงค์ในการเรียนและเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้สอน 2. ขั้นดำเนินการในชั้นเรียน (In class) ครูนำเข้าสู่บทเรียน และนักเรียนทำกิจกรรมตามที่ครูได้จัดเตรียมไว้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre Reading) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น โดยครูช่วยกระตุ้นโครงสร้างความรู้เดิม เช่น การสอนคำศัพท์โดยให้นักเรียนดูรูปภาพ ระยะที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While Reading) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้สนุกกับการอ่านนิทาน เช่น อ่านออกเสียงคำศัพท์ ประโยค หรือใช้การถาม-ตอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจ และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องจากแถบประโยค ระยะที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post Reading) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านมาฝึกการใช้ภาษา เช่น ทำแบบฝึกหัด ถาม-ตอบ หรือเขียนเติมข้อมูลที่ขาดหายไป 3. ขั้นติดตามผล (Follow up) นักเรียนถ่ายโอนนิทานจากการอ่านและนำมาผสมผสานกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อผลิตผลงานออกมา เช่น วาดภาพ จัดบอร์ด พร้อมทั้งประเมินผลเพื่อหาความก้าวหน้าและการพัฒนาในการเรียนการสอนของตัวนักเรียน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

รุ่งวนา สุตจิตต์ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 38 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนโดยใช้สื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย จำนวน 8 บท ใช้เวลาทดลอง 16 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้สื่อสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อุษา มะหะหมัด (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโพธิ์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน โดยทำการทดลองให้นักเรียนใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย จำนวน 8 บท ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที รวม 24 คาบเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของ

นักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจากนิทานพื้นบ้านไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีต่อกิจกรรมการอ่านและแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย

สุธาพร โมกข์บุรุษ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยนิทานนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีพฤติกรรมที่มีคุณธรรม จริยธรรม เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการเรียนอยู่ที่ 4.50 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

บุญญอริน บุญยบริรักษ์ (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยกลวิธีโครงสร้างเรื่องเล่าผ่านนิทานภาพเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดสร้อยทอง สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีโครงสร้างเรื่องเล่าผ่านนิทานภาพเคลื่อนไหว สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีโครงสร้างเรื่องเล่าผ่านนิทานภาพเคลื่อนไหว โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.46 – 4.79 และมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

รพีพรรณ ธรรมจง (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง โดยใช้โปรแกรม Hot Potatoes เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนโดยใช้สื่อการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง จำนวน 10 บท ใช้เวลาทดลอง 20 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความตระหนักรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมหลังจากเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

5.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

สุภา ศรีงาม (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา จำนวน 51 คน จากจำนวนทั้งหมด 12 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบเจาะจงเลือกห้องเรียนที่มีคะแนน

เฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่เกิน 2.50 คะแนน ซึ่งมีจำนวนเพียง 2 ห้องเรียน และสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนแบบสตอรีไลน์ โดยผู้วิจัยทำการสอนด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบสตอรีไลน์สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชรินภรณ์ สัจจธรรมวดี (2555) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนสตอรีไลน์เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและทักษะสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลังการสอนโดยใช้วิธีสอนสตอรีไลน์และเพื่อเปรียบเทียบทักษะสังคมของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้วิธีสอนสตอรีไลน์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 อ 31201 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้วิธีสอนสตอรีไลน์ จำนวน 6 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและแบบวัดทักษะสังคม การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุป พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 50 อยู่ในระดับอ่อนหลังการเรียนโดยใช้วิธีสอนสตอรีไลน์ส่วนระดับทักษะสังคมก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนสตอรีไลน์ไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากทักษะสังคมเป็นทักษะที่ต้องใช้ระยะเวลาในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งระยะเวลาในการทำวิจัยมีค่อนข้างจำกัด

กมลวรรณ โคตรทอง (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป้า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีค่าเท่ากับ 76.08/80.41 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ปวีณา สุวรรณปักษ์ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด โดยการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด 2 (2000- 1204) จำนวน 17 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษจากการทดสอบ 2 ครั้งเฉลี่ยแล้วผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีหลังการเรียน โดยใช้แผนการสอนแบบสตอรีไลน์ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้แผนการสอนแบบสตอรีไลน์อยู่ใน ระดับดี

วรรณิษา เหลียงตระกูลชัย (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนด้วยวิธี Storyline ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลจากการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยวิธี Storyline สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความคิดเห็นต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธี Storyline อยู่ในระดับมาก

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Sipe (1993) ได้ศึกษาการนำนิทานมาใช้เป็นสื่อการอ่านกับนักเรียนเกรด 6 จำนวน 24 คน โดยให้นักเรียนเลือกอ่านนิทานที่ตนเองรู้จักหรือคุ้นเคย จากนั้นให้นักเรียนดึงเอาเหตุการณ์บางตอนของเรื่องมาแต่งใหม่ด้วยการสร้างจินตนาการแล้วเขียนเป็นเรื่องใหม่ โดยใช้โครงเรื่องที่มีลักษณะคู่ขนานกับเรื่องเดิม แต่ปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน เช่น เปลี่ยนชื่อเรื่อง แนวการดำเนินเรื่อง ลักษณะนิสัยของตัวละคร และแนวคิดของเรื่อง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและภูมิใจกับผลงานที่ตนเองสร้างขึ้น การวิจัยในเรื่องนี้นอกจากจะเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านและความคิดสร้างสรรค์แล้ว ยังสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนได้ด้วย

Emma (1997) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มประสบการณ์ของการอ่านนิทาน เพื่อพัฒนาการทางภาษาของเด็กहुติงในวัยก่อนเรียน จำนวน 3 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 1 ปี และรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้ปกครอง พบว่าช่วงแรกเด็กสนใจนิทานน้อย เพราะไม่คุ้นเคยกับการอ่าน เช่น บทสนทนาเรื่อง และไม่สนใจในตัวหนังสือ หลังจากเวลาผ่านไป 1 ปี เด็กมีพัฒนาการในการที่จะกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการอ่าน และพยายามหาหนังสืออ่านเอง โดยไม่ต้องจัดเตรียมให้ พร้อมกับสามารถเล่าเรื่องที่เคยอ่านได้

Guthrie (1997) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำนิทานพื้นเมืองของเมืองเคนทักกี (Kentucky) มาใช้เป็นแหล่งความรู้ในการจัดโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเคนทักกี กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าหมวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเคนทักกี จำนวน 30 คน จากประชากรทั้งหมด 152 คน ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 40 เสนอให้ใช้นิทานพื้นเมือง

ในการจัดโปรแกรมการสอนและ ร้อยละ 60 เห็นว่านิทานพื้นเมืองของรัฐเคนทักกีเป็นสิ่งที่มีความค่าควรอนุรักษ์ไว้

5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline

Butzow (1991) ได้ทำการวิจัยเรื่อง A COMPARISON OF A STORYLINE BASE METHOD OF INSTRUCTION ON THE ACQUISITION OF SCIENCE CONCEPTS IN THE ELEMENTARY SCHOOL โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ และวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ ที่มีผลต่อแนวความคิดรวบยอดทางวิทยาศาสตร์ในระดับเกรด 3 ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 114 คน ที่เรียนด้วยวิธีการแบบสตอรีไลน์ และกลุ่มควบคุม จำนวน 84 คน ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์และวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวว่า วิธีการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้

Sharon (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ Motivating teens to speak English through group work in Storyline โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวสวีเดน จำนวน 60 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-16 ปี โดยให้เข้าร่วมในโครงการการเรียนรู้ด้วยวิธี Storyline จากนวนิยายแฟนตาซีสำหรับผู้ใหญ่ นักเรียนจะได้เรียนรู้บทบาทของตัวเองในเรื่อง ได้ใช้ภาษาอังกฤษและได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานในกลุ่มเล็กๆ ในช่วงระยะเวลา 6 สัปดาห์ ผลของการศึกษาในครั้งนี้พบว่าผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดและการเขียนที่หลากหลาย มีการเพิ่มแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษและเพิ่มความมั่นใจในตนเองผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูมารผดุงวิทย์” จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน
- 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูมารผดุงวิทย์” อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ และความสามารถด้านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 390 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวนนักเรียน 29 คน เหตุผลที่เลือกนักเรียนห้องนี้เนื่องด้วยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่ำ อ้างอิงจากการทำแบบทดสอบที่ใช้กับจำนวนนักเรียนที่สอนทั้ง 4 ห้อง (จำนวนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมดจำนวน 12 ห้องเรียน ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนจำนวน 4 ห้องเรียน คือ ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, 1/4 และเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน คือ ม.1/4)

2. ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

- 1) การเรียนรู้โดยการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปلام้า “สูงสูดมารผดุงวิทย์” อำเภอบางปلام้า จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นระยะเวลา รวม จำนวน 8 คาบเรียน คาบเรียนละ 55 นาที โดยคาบเรียนแรกเป็นการทดสอบนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) ทดลองจำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบเรียนและคาบเรียนสุดท้ายเป็นการทดสอบนักเรียนหลังเรียน (Post-test)

4. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design)

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัยมีความหมาย ดังนี้

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

X แทน การเรียนโดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

5. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง เรื่อง ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปلام้า “สูงสูดมารผดุงวิทย์” ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้การใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบเรียน รวมใช้เวลาทั้งหมด 6 คาบเรียน ซึ่งได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาสาระและหน้าที่ทางภาษาโดยการวิเคราะห์จุดประสงค์หลักสูตรและการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

5.2 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ฉบับ เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เป็นแบบทดสอบซึ่งมีเนื้อหาและทักษะทางภาษาสอดคล้องกับสิ่งที่เรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple choices) จำนวน 30 ข้อ กำหนดการให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือ ไม่ตอบได้ 0 คะแนน

5.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (1986: 181) คือ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง พึงพอใจมาก 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย และ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

6. การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและคำนึงถึงกรอบเนื้อหาสาระสำคัญ สื่อการสอนที่นำมาใช้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตลอดจนการประเมินผลทักษะการอ่านผ่านแบบทดสอบและการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้นิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีขั้นตอนหลัก ดังนี้

6.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบเรียน รวมใช้เวลาทั้งหมด 6 คาบเรียน ซึ่งได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาสาระและหน้าที่ทางภาษาโดยการวิเคราะห์จุดประสงค์ หลักสูตรและการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนการสร้างและการพัฒนา ดังนี้

6.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนการสอนเนื้อหาบทนิทานพื้นบ้านโดยการใช้เทคนิค Storyline

6.1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางปลาม้า “สูงสมารถดุจวิทย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

6.1.3 คัดเลือกนิทานพื้นบ้าน จำนวน 3 เรื่อง คือ พระนางจามเทวี (Queen Chamadhevi) ไกรทอง (Krai Thong) และลูกกตัญญู (The grateful child) มาแปลเป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษให้มีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน

6.1.4 ศึกษากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน โดยที่ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสอนและเลือกกิจกรรมการอ่านที่สอดคล้องกับการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เช่น ขั้นตอนการอ่าน (Pre-Reading) กิจกรรมที่เลือก คือ การตอบคำถามจากภาพ การจับคู่ ขั้นตอนการอ่าน (While-Reading) สำหรับขั้นตอนนี้มีกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Storyline จากองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ฉาก 2) ตัวละคร 3) วิถีชีวิต 4) เหตุการณ์หรือปัญหาที่ต้องแก้ไข และกิจกรรมที่เลือก คือ การเติมข้อมูล การเรียงลำดับเหตุการณ์ ขั้นตอนการอ่าน (Post-Reading) กิจกรรมที่เลือก คือ การตอบคำถามท้ายเรื่อง การทบทวนไวยากรณ์ เป็นต้น

6.1.5 นำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

6.1.6 สร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

6.1.7 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

6.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

6.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับตัวชี้วัด

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับตัวชี้วัดจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้ค่าเฉลี่ย 0.96 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง (ภาคผนวก ก)

6.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูมารมดุงวิทย์” จำนวน 29 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้

6.2 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีขั้นตอนการสร้างและการพัฒนา ดังนี้

6.2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูมารมดุงวิทย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัด ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย

6.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาและกิจกรรม และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Table of Test Specification) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ตารางที่ 2 กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบโดยใช้นิทานพื้นบ้าน (Table of Test Specification)

Objectives (Students will be able to)	No. of item
1. To identify the main characters	9
2. To identify the setting of the story	3
3. To identify the details of the story	6
4. To point out the problem of the story	3
5. To identify the solution	3
6. To make sequence of events	3
7. To identify the moral teaching of the story	3

6.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบโดยสร้างเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ

6.2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำ

6.2.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 ท่าน ด้านการจัดการเรียนรู้ 1 ท่าน และด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางที่ 3 ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบ

ค่าความสอดคล้อง	เนื้อหา
+1	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับตัวชี้วัดจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ได้ค่าเฉลี่ย 0.98 (ภาคผนวก ข)

6.2.6 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

6.2.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูมรผดุงวิทย์” ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) ตามเกณฑ์ระหว่าง 0.2 – 0.8 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป พบว่า ข้อสอบที่คัดเลือกมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.47 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27 – 0.53 (ภาคผนวก ง)

6.2.8 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ ใช้วิธีการของคูเตอร์-ริชาร์ดสัน จากสูตร (KR – 20) ซึ่งแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 (ภาคผนวก ง)

6.2.9 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูมรผดุงวิทย์” ในขั้นทดสอบก่อนและหลังเรียน

6.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ใช้สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจบการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างและการพัฒนา ดังนี้

6.3.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รูปแบบวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

6.3.2 สร้างข้อคำถามที่สอบถามความพึงพอใจต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือก 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

- 5 หมายถึง ฟังพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ฟังพอใจมาก
- 3 หมายถึง ฟังพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ฟังพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ฟังพอใจน้อยที่สุด

6.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและรูปแบบทางภาษา หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการแก้ไขเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ พบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้ค่าเฉลี่ย 0.90 (ภาคผนวก ค)

6.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดมารผดุงวิทย์” ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 4 กรอบเนื้อหาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

รายการประเมิน	กรอบเนื้อหาของการประเมิน
1. ด้านรูปแบบ	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน - มีรูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา
2. ด้านเนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> - เนื้อหานิทานมีความน่าสนใจ - เนื้อหานิทานมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน - ปริมาณแบบฝึกเหมาะสมกับเวลาเรียน
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) มีความน่าสนใจ - กิจกรรมขั้นการอ่าน (While-Reading) มีความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจเรื่อง ได้ง่ายขึ้น - กิจกรรมขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีปริมาณที่เหมาะสมและเชื่อมโยง กับทักษะอื่นได้ดี
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	<ul style="list-style-type: none"> - ใบงานช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น - ใบงานมีความน่าสนใจและช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

ขั้นก่อนการทดลอง

1. นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test) ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของแต่ละคน

ขั้นระหว่างทดลอง

2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 2 คาบเรียน รวมเป็นเวลา 6 คาบเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอน อธิบายขั้นตอน และวิธีทำใบงานให้นักเรียนด้วยตนเอง และคอยให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรม

ขั้นหลังการทดลอง

3. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับกับแบบทดสอบก่อนการเรียน โดยเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 1 คาบเรียน จากนั้นผู้วิจัยตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0

4. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดย การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเรียงลำดับความพึงพอใจที่มีต่อ

การใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนด ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	คือ มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	คือ มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	คือ มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	คือ มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	คือ มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาหม่า “สูงสูดมารผดุงวิทย์” ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

เพื่อตอบจุดประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 29 คน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน คะแนนเต็ม 30 คะแนน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาดังนี้

ตารางที่ 5 คะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน และผลต่าง (D) ของคะแนน ในการทดสอบทั้งสองครั้ง

นักเรียน คนที่	คะแนน 30 (คะแนน)		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน 30 (คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อน เรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	11	22	11	16	7	19	12
2	10	22	12	17	11	20	9
3	8	20	12	18	10	20	10
4	12	21	9	19	8	18	10
5	11	19	8	20	12	20	8
6	13	25	12	21	10	18	8
7	9	18	9	22	13	25	12
8	7	19	12	23	12	25	13
9	10	18	8	24	9	19	10
10	13	19	6	25	7	19	12
11	8	18	10	26	10	20	10
12	9	20	11	27	11	21	10
13	12	24	12	28	13	23	10
14	11	23	12	29	8	22	14
15	9	19	10	\bar{x}	10.14	20.55	10.41

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่าคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทุกคนสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน ค่าผลต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสูงสุดมีค่าเท่ากับ 14 และต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 6 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	29	30	10.14	1.92	-30.77	28	.000
หลังเรียน	29	30	20.55	2.24			

จากตารางที่ 6 พบว่าผลคะแนนของการทดสอบก่อนใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.92 และผลคะแนนหลังจากใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.24 และผลการทดสอบความต่างของค่าเฉลี่ยการทดสอบก่อนและหลังพบว่า ค่า t เท่ากับ -30.77 ค่า Sig. เท่ากับ .000 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยเทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เพื่อตอบจุดประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 29 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 10 ข้อ จากนั้นนำค่าระดับคะแนนที่ได้มาหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อความ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านรูปแบบ				
1. ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	4.07	0.65	มาก	1
2. มีรูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	4.03	0.77	มาก	2
รวมด้านรูปแบบ	4.05	0.57	มาก	4
ด้านเนื้อหา				
3. เนื้อหานิทานพื้นบ้านมีความน่าสนใจ	4.14	0.87	มาก	3
4. เนื้อหานิทานพื้นบ้านมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.28	0.70	มาก	1
5. ปริมาณแบบฝึกหัดเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.10	0.72	มาก	4
รวมด้านเนื้อหา	4.17	0.60	มาก	2
ด้านกิจกรรม				
6. กิจกรรมขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) มีความน่าสนใจ	4.14	0.87	มาก	2
7. กิจกรรมขั้นการอ่าน (While-Reading) โดยใช้เทคนิค Storyline มีความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น	4.00	0.70	มาก	3
8. กิจกรรมขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีปริมาณที่เหมาะสมและเชื่อมโยงกับทักษะอื่นได้ดี	4.17	0.71	มาก	1
รวมด้านกิจกรรม	4.10	0.59	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
9. แบบฝึกหัดช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น	4.28	0.70	มาก	2
10. แบบฝึกหัดมีความน่าสนใจและช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น	4.41	0.68	มาก	1
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.34	0.50	มาก	1
รวมทั้งหมด	4.16	0.56	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่าผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในภาพรวมของทุกด้านอยู่ในระดับความพึงพอใจที่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านประโยชน์ ที่ได้รับมีระดับความพึงพอใจสูงเป็นลำดับที่ 1 คือ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D = 0.50) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา มีระดับความพึงพอใจที่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D = 0.60) ลำดับต่อมา คือ ด้านกิจกรรม มีระดับความพึงพอใจที่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D = 0.59) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านรูปแบบ มีระดับความพึงพอใจ ที่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D = 0.57) ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านรูปแบบ ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ขนาดตัวอักษร อ่านง่ายและชัดเจน อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D = 0.65) และลำดับสุดท้าย คือ มีรูปภาพ ประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D = 0.77)

2. ด้านเนื้อหา ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีมากเป็นลำดับที่ 1 คือ เนื้อหานิทานพื้นบ้าน มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.70) ลำดับที่ 2 คือ เนื้อหานิทานพื้นบ้านมีความน่าสนใจ อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D = 0.87) และลำดับสุดท้าย คือ ปริมาณแบบฝึกหัดเหมาะสมกับเวลาเรียน อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D = 0.72)

3. ด้านกิจกรรม ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีมากเป็นลำดับที่ 1 คือ กิจกรรมขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีปริมาณที่เหมาะสมและเชื่อมโยงกับทักษะอื่นได้ดี อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D = 0.71) ลำดับที่ 2 คือ กิจกรรมขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading) มีความน่าสนใจ อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D = 0.87) และลำดับสุดท้าย กิจกรรมขั้นการอ่าน (While-Reading) โดยใช้เทคนิค Storyline มีความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.70)

4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีมากเป็นลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัด มีความน่าสนใจและช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D = 0.68) และลำดับสุดท้าย คือ แบบฝึกหัดช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.70)

สรุปผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สามารถจัดลำดับสูงสุดสองอันดับแรก และต่ำสุดสองอันดับแรก ได้ดังนี้

ลำดับสูงสุดสองอันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีระดับความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D = 0.50) และอันดับที่ 2 ด้านเนื้อหา มีระดับความพึงพอใจ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D = 0.60)

ลำดับต่ำสุดสองอันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านรูปแบบ มีระดับความพึงพอใจ ระดับมาก (\bar{X} = 4.05, S.D = 0.57) และอันดับที่ 2 ด้านกิจกรรม มีระดับความพึงพอใจ ระดับมาก (\bar{X} = 4.10, S.D = 0.59)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดผดุงวิทย์” จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดผดุงวิทย์” อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple choices) จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 3 แผน โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 55 นาที จากนั้นให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจ เมื่อดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองมาเปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่า t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มานำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปلام้า “สูงสูมรดงวิทย์” จังหวัดสุพรรณบุรี มีผลสรุปดังนี้

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องผลของการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปلام้า “สูงสูมรดงวิทย์” จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถนำผลการวิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิค Storyline และจากนิทานพื้นบ้าน สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในแต่ละบท ประกอบกับกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง เนื่องจากวิธีสอนโดยใช้เทคนิค Storyline และการใช้นิทานพื้นบ้าน เป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเริ่มการเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวและเชื่อมโยงออกไปสู่ชีวิตจริง กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งวิธีสอนโดยใช้เทคนิค Storyline และการใช้นิทานพื้นบ้าน ในแต่ละขั้นตอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนี้ 1) ขั้นการอ่าน (Pre-Reading) เพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิมและประสบการณ์ของนักเรียนแล้วเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่จะเรียน โดยใช้กิจกรรมการตอบคำถามจากภาพ และกิจกรรมการจับคู่ ซึ่งครูจะสอนคำศัพท์จากเนื้อเรื่องและกระตุ้นการเรียนรู้โดยใช้คำถามง่ายๆ ให้นักเรียนตอบ เพื่อนำข้อมูลหรือคำตอบที่ได้ไปใช้ในเนื้อเรื่องที่นักเรียนจะอ่าน 2) ขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading) ครูจะเป็นผู้แนะนำแนวทางในการอ่านว่ามีวิธีการอ่านหรือ ข้อสังเกตอย่างไร โดยอ่านให้นักเรียนฟัง เป็นตัวอย่างก่อน 1 รอบ หลังจากนั้นก็นักเรียนฝึกอ่าน และครูจะเป็นคนช่วยอธิบายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ กิจกรรมที่ใช้ ได้แก่ การเติมข้อมูล การเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง 3) ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นขั้นที่ทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยให้นักเรียน

ตอบคำถามท้ายเรื่อง การทบทวนไวยากรณ์ เป็นต้น จากขั้นตอนของวิธีการสอนดังกล่าว เป็นวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกจินตนาการ สิ่งสำคัญคือกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นขั้นตอน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline นั้น เป็นการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบูรณาการประสบการณ์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การจินตนาการ การตัดสินใจ ตลอดจนการทำงานร่วมกัน ภายใต้แนวทางการดำเนินเรื่อง ที่ต่อเนื่องกันโดยผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นมาด้วยตนเอง โดยมีองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง ประกอบด้วย ฉาก ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์ที่ต้องแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรณิษา เหลียงตระกูลชัย (2563:109-110) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนด้วยวิธี Storyline ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลจากการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยวิธี Storyline สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนด้วยวิธี Storyline มีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และเป็นระบบชัดเจน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจด้วยวิธี Storyline อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ แวนแก้ว พันภัย (2549:51) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องเศรษฐศาสตร์ในครอบครัว โดยการสอนแบบ Storyline กับการสอนแบบเกมสถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เพราะการตอบคำถามในวิธี Storyline ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม ครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์เดิมของตนเองออกมาใช้ในการเรียน และแบ่งปันประสบการณ์ของตนกับเพื่อน การทำกิจกรรมต่างๆ ตามเส้นทางการเดินเรื่อง ทำให้ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมตลอดเวลา มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน เพราะการทำงานเป็นการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์โดยสะท้อนความคิดจากการอภิปราย การนำเสนอผลงาน ทำให้ผู้เรียนได้ข้อสรุปที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวดี รอดสุด, ชนิศวรา เลิศอมรพงษ์ และ ตองตา สมใจเพ็ง (2562: 70-79) ทำการศึกษาเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ เรื่องการวัดความยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และ ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดความยาว โดยวิธีการสอนแบบ Storyline ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสารอด กรุงเทพมหานคร จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดความยาว โดยใช้วิธีการสอนแบบ Storyline หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมี

ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังการเรียนอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัส อยู่แย้ม (2560: 125-138) การศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนสตอรี่ไลน์ เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผลการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนสตอรี่ไลน์ เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.16/83.75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หลักการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากมลวรรณ โคตรทอง (2558: 138-139) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมในแบบฝึกยังมีหลายรูปแบบทำให้นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้น สนุกสนานและไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการทำแบบฝึก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริมา โพธิจักร (2553: 63) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

2. ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้าน โดยใช้เทคนิค Storyline ในภาพรวมของทุกด้านอยู่ในระดับความพึงพอใจที่ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ พระมหาณัฐพงศ์ คำมี (2564: 52) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบทเสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ทำงานกันเป็นแบบกลุ่ม มีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำงานอย่างเป็นระบบ จนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลังเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พร้อมทั้งผู้เรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมะ เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ อูมาพร ปิ่นเนตร (2555:107) ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีสอนแบบ Storyline ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมเห็นด้วยในระดับมากโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนเห็นความสำคัญและตระหนักว่าวิธีการสอนแบบ Storyline นั้นเป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา กระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนติดตามบทเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนรู้สึกมีอิสระในการเรียนรู้ อย่างมีความสุข โดยสังเกตจากความร่วมมือของผู้เรียนกับผู้สอนในระหว่างเรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้สูงที่สุด เพราะวิธีการสอนแบบ Storyline ช่วยพัฒนาทักษะการคิด การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และรองลงมา คือ แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับที่มาก

2.1 ด้านรูปแบบ ระดับความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก คือ ขนาดตัวอักษร อ่านง่ายและชัดเจน รองลงมาคือ มีรูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหาในการจัดพิมพ์และการออกแบบแบบเรียนควรให้มีความน่าสนใจและสะดุดตาแก่ผู้อ่าน สื่อที่ใช้ในการสอนที่พบเห็นโดยทั่วไปประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร ข้อความ ภาพประกอบ เนื้อที่ว่าง และส่วนประกอบอื่น จึงต้องคำนึงถึงการจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าว เข้าด้วยกัน กล่าวคือแบบเรียนที่ดีควรมีการพิมพ์ตัวอักษรและภาพประกอบอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย มีการรวบรวมเนื้อหาอย่างเป็นระบบและชัดเจน ตลอดจนภาพประกอบควร มีความสอดคล้องกับเนื้อหาโดยตรง และจัดพิมพ์อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้เคียง กับเนื้อหา เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ รังษิมา สุริยารังสรรค์ (2555: 79)ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่าแบบฝึกที่มีการเลือกเนื้อหาที่หลากหลาย เป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวนักเรียน มีภาพประกอบที่เหมาะสม จะดึงดูดความสนใจและมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียน มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีขึ้น และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ มีความสนใจในการอ่านมากขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้จาก การฝึกอ่านไปใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้

2.2 ด้านเนื้อหา ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีมากเป็นลำดับที่ 1 คือ เนื้อหานิทานมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในระดับที่มาก อาจเนื่องมาจากเนื้อหาที่นำมาใช้ในแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นเนื้อหาที่นำมาจากนิทานพื้นบ้าน ซึ่งในแต่ละเรื่องมีความแตกต่างกันตามบริบทของตัวละครและสถานที่ และเพื่อให้เกิดความน่าสนใจในนิทาน ที่เป็นเรื่องเล่าจะมีการ

ดำเนินเรื่องอย่างง่าย ๆ โครงสร้างไม่ซับซ้อน วิธีการเล่าเป็นไปอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา อีกทั้งผู้วิจัยได้คัดเลือกปรับเนื้อหาความยากง่ายให้สอดคล้องกับระดับผู้เรียน และผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหาและระดับของผู้เรียนจากผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้การนำนิทานพื้นบ้านมาใช้ในการสอนยังส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลงกรณ์ สิมลา (2561: 65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้แผนผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ระดับเห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเนื้อหาการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ อาจเนื่องมาจาก เนื้อหาบทอ่านมีความเหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน การออกแบบแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องตามกรอบเนื้อหาสาระในการอ่านสำหรับ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 รองลงมาเป็นลำดับที่ 2 คือ เนื้อหานิทานมีความน่าสนใจ อยู่ในระดับที่มาก ซึ่งสอดคล้องกับ สิริวรรณ โปธิทอง (2561: 153) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้การสอนแบบการเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า การใช้วิธีการสอนแบบการเล่าเรื่องเป็นสื่อในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว จะเห็นได้ว่า เรื่องสามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีความสุข และมีทักษะในการเล่าเรื่องมากขึ้น ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามความเหมาะสมต่อไป และลำดับสุดท้าย คือ ปริมาณแบบฝึกเหมาะสมกับเวลาเรียน อยู่ในระดับที่มาก

2.3 ด้านกิจกรรม ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีมากเป็นลำดับที่ 1 คือ กิจกรรมขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีปริมาณที่เหมาะสมและเชื่อมโยงกับทักษะอื่นได้ดี อยู่ในระดับที่มาก ลำดับที่ 2 คือ กิจกรรมขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading) มีความน่าสนใจ อยู่ในระดับที่มาก และลำดับสุดท้าย กิจกรรมขั้นการอ่าน (While-Reading) มีความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น อยู่ในระดับที่มาก ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 149) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สืงศึกษาลัย) ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสร้างขึ้นตามขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ที่กระตุ้นให้นักเรียนทำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาทำความเข้าใจกับบทเรียน รวมทั้งเตรียมความพร้อมในเรื่องคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป ในขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอย่างเพียงพอจากกิจกรรมการอ่าน เพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น คำถามถูก-ผิด ฝึกการเติมข้อมูลลงในช่องว่างและการตอบคำถาม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านอย่างมีเป้าหมายจึงทำให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดีขึ้น และในขั้น

หลังการอ่าน (Post-reading) เพื่อเป็นการช่วยตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน และฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ ปวีณา สุวรรณปักษ์ (2558: 13) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด โดยการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบ Storyline ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี หลังการเรียนรู้อตามแนวการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบ Storyline อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการดังต่อไปนี้ ประการแรก การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยบูรณาการ การสอนแบบ Storyline เพื่อกระตุ้นประสาทสัมผัสต่างๆ ของผู้เรียนนั้นจะเน้นบรรยากาศ อิสระทางความคิดที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสงบ ผ่อนคลาย และสามารถใช้ประสาทสัมผัสของตนเองกับสิ่งเร้าที่มีการจัดไว้ให้ในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม ประการที่ 2 กิจกรรมส่วนใหญ่ตามแนวการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบ Storyline เป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน จึงใจให้ผู้เรียนด้วยความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียน มีความอยากรู้อยากเห็น อยากร่วมส่วนร่วมในทุกกิจกรรมที่จัดขึ้น เนื่องจากกิจกรรมมีความแปลกใหม่ แตกต่างจากเดิมที่เคยเรียนมา ประการสุดท้าย กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบ Storyline ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งการเรียนตามแนวสอนโดยใช้แบบแผนการสอนแบบ Storyline นั้นช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วย

2.4 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีมากเป็นลำดับที่ 1 คือแบบฝึกหัด มีความน่าสนใจและช่วยให้ให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น อยู่ในระดับที่มากที่สุดสอดคล้องกับ เพ็ญญา มาตวงแสง (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง คำแนะนำในการใช้แบบฝึกสำหรับครูและนักเรียน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำผลการพัฒนาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่าหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกหัดทักษะการเขียนอยู่ในระดับมาก จากการทำการศึกษสามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ดีขึ้น และมีความเข้าใจในคำศัพท์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์ใจ เพชรฤทธิ์ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และ

การเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำผลการวิจัยไปใช้สำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนยังคงให้ความสำคัญในเรื่องรูปแบบของบทเรียน การมีภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา สีสันสวยงาม เป็นอันดับแรกนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าวในการออกแบบสื่อการสอน ซึ่งจะสามารถช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี

2. เนื่องจากการเรียนด้วยเทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยเทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ และอาจนำไปใช้ประกอบการสอนปกติหรือใช้ในการสอนซ่อมเสริม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการใช้นิทานและแบบฝึกหัดในรูปแบบใบงาน ดังนั้นควรมีการพัฒนาเนื้อหานิทานและแบบฝึกหัดในรูปแบบของสื่อออนไลน์โดยใช้เทคโนโลยี เนื่องด้วยมีภาพประกอบสีสันสวยงามและมีเสียงประกอบการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ดังนั้นควรมีการวิจัยควบคู่กัน 2 กลุ่ม คือกลุ่มตัวอย่างการเรียนรู้การอ่านด้วยการใช้เทคนิค Storyline ส่วนอีกกลุ่มเรียนรู้การอ่านด้วยการใช้เทคนิคธรรมดาทั่วไป แล้วนำคะแนนความสามารถในการอ่านมาเปรียบเทียบว่ามีคะแนนแตกต่างกันหรือไม่

3. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อวัดความสามารถทักษะการอ่านเพียงด้านเดียว ดังนั้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายสัมพันธ์กัน อาจเพิ่มการวิจัยควบคู่กัน 2 ทักษะ เช่น ทักษะการอ่าน-ทักษะการเขียน หรือทักษะการฟัง-ทักษะการพูด

รายการอ้างอิง

- กมลวรรณ โคตรทอง. (2557). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). "ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กลุ่มจันทร์ จันทร์ศิริ. (2556). "เว็บช่วยสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ ระดับ Middle School (Grade 8)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อการสอนศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จิรวดี รอดสุด, ชนิศวรา เลิศอมรพงษ์ และต้องตา สมใจเพ็ง. (2562). "ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง การวัดความยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3." **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, 9, 2: 70-79.
- ชรินภรณ์ สัจจธรรมวดี. (2555). "การใช้วิธีสอนสตอรี่ไลน์ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังพูดภาษาอังกฤษและทักษะสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นราธิป เอกสินธุ์. (2557). "การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิตยภัทร์ ธาราสุข. (2557). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (ลินศึกษาลัย)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บุญญาริน บุญบริรักษ์. (2557). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยกลวิธี โครงสร้างเรื่องเล่าผ่านนิทานภาพเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด สร้อยทอง สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปวีณา สุวรรณปักข์. (2558). "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด โดยการใช้ วิธีการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนก การตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ." งานวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ.
- ปัทมาวดี วงษ์เกิด. (2555). "การวิเคราะห์ ความเชื่อเชิงมายาคติเกี่ยวกับช้างที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้าน ไทยกุย จังหวัดสุรินทร์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พระมหาณัฐพงศ์ คำมี. (2564). "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริม ด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." การค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียววี ยินดีสุข. (2545). "ผลการเรียนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ ต่อผลสัมฤทธิ์การ เรียน วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและความพอใจต่อการเรียนการสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย." ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญญา ศรีชะเสื่อ. (2559). "การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). "ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ." **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**, 3, 1: บทคัดย่อ.
- ยุตาวดี สุขมาก. (2558). "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ และเจต คติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รพีพรรณ ธรรมจง. (2558). "การพัฒนาสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง โดย ใช้โปรแกรม Hot Potatoes เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษและความ ตระหนักรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาคนาคประสิทธิ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- รังษิมา สุริยารังสรรค์. (2555). "การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนาวดี ทรายมูล. (2553). "การใช้นิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งวนา สุตจิตต์. (2545). "การพัฒนาสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณิษา เหลียงตระกูลชัย. (2563). "ผลการสอนด้วยวิธี Storyline ในการพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6." **วารสารราชพฤกษ์**, 18, 3: 102-111.
- วราภรณ์ พรหมอินทร์. (2561). "การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ Collaborative strategic reading." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย บูรพา.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2016). **นิทานพื้นบ้าน**. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/นิทานพื้นบ้าน>
- วินัส อยู่แยม. (2560). "การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนสตอรีไลน์ เรื่อง สารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2." **วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ**, 7, 13: 125-138.
- ศักรินทร์ ศิริณัย. (2563). "การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ศิริมา โปธิจักร. (2553). "การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- สมนึก ปฏิพานนท์. (2542). "ผลการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิตรา ศรีเหรา. (2560). "การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สิริวรรณ โพธิ์ทอง. (2561). "การใช้การสอนแบบการเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." *วารสารวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 14, 2: 153.
- สุภาพร โมงษ์บุรุษ. (2554). "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอู่ทอง อำเภอบางแพ จังหวัดสุพรรณบุรี." *ศิลปการ*, 5, มกราคม-เมษายน: 358-368.
- สุภา ศรีงาม. (2550). "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดยการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อลงกรณ์ สิมลา. (2561). "การใช้แผนผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." การค้นคว้าอิสระปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัญชลี เตชะโกมล. (2540). "การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นรายวิชา ท031 นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมหาสารคาม." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุมาพร ปิ่นเนตร. (2555). "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุษา มะหะหมัด. (2548). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโพธิ์ จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Ahlquist, S. (2019). "Motivating teens to speak English through group work in Storyline." *ELT Journal*, 73, 4: 387- 395.

- Emma, B. (1997). "Once upon a time... A Collaborative study of the storybook experience of three deaf preschoolers." **Dissertation Abstracts International**, 58, 5: 1640-A.
- Sipe, L. R. (1993). "Using Transformations of Traditional Stories : Making the Reading-Writing Connection." **The Reading Teacher**, 47, 1: 18-26. Teaching 16. Teaching Forum 28.
- Smith, E., and Vallerga, C. (1997). **The Scottish Storyline Method at Buckingham Elementary School, Bend, Oregon**. เข้าถึงเมื่อ Accessed March 19. Available from [http://www.bestpraceduc.org/Discovery Grants 1997/Storyline.html](http://www.bestpraceduc.org/Discovery%20Grants%201997/Storyline.html)
- Wilhelm Hughes, K., and Tom, H. W. (1999). "Oh, the Tales You'll Tell.!" **English Teaching Forum**, 37, 2: 27-28.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline
และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

หน่วยที่	วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1 Krai Thong	- นักเรียนสามารถ บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องที่ได้ - นักเรียนสามารถ บอกรายละเอียด ต่างๆ ของเรื่อง ที่อ่าน จาก องค์ประกอบของ Storyline ได้ เช่น ฉาก ตัวละคร เหตุการณ์ ปัญหา และวิธีการแก้ไข	1. แผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
		2. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนของกิจกรรม ที่สอดคล้องกับการจัดการ เรียนรู้ Storyline	+1	+1	+1	3	1
		3. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนของกิจกรรมที่มี ความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1
		4. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนที่ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติตามได้	+1	+1	+1	3	1
		5. แผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่กระตุ้นให้ ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้	+1	+1	+1	3	1
		6. แผนการจัดการเรียนรู้ มีระยะเวลาในการจัด กิจกรรมเหมาะสม	+1	0	+1	2	0.67
		7. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้กำหนดสื่อการสอนที่มี ความเหมาะสมกับการ จัดการเรียนรู้ Storyline	+1	+1	+1	3	1
		8. แผนการจัดการเรียนรู้ได้ กำหนดการวัดและ ประเมินผลที่มีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1

หน่วยที่	วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2 Queen Chamadhevi	- นักเรียน สามารถบอก ความหมายของ คำศัพท์จากเรื่อง ที่อ่านได้ - นักเรียน สามารถบอก รายละเอียด ต่างๆ ของเรื่องที่ อ่าน จาก องค์ประกอบ ของ Storyline ได้ เช่นฉาก ตัว ละคร เหตุการณ์ ปัญหาและ วิธีการแก้ไข	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี กิจกรรมสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
		2. แผนการจัดการเรียนรู้มี ขั้นตอนของกิจกรรมที่ สอดคล้องกับการจัดการ เรียนรู้ Storyline	+1	+1	+1	3	1
		3. แผนการจัดการเรียนรู้มี ขั้นตอนของกิจกรรมที่ ความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1
		4. แผนการจัดการเรียนรู้มี ขั้นตอนที่ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติตามได้	+1	+1	+1	3	1
		5. แผนการจัดการเรียนรู้มี กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ได้	+1	+1	+1	3	1
		6. แผนการจัดการเรียนรู้มี ระยะเวลาในการจัด กิจกรรมเหมาะสม	+1	0	+1	2	0.67
		7. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้กำหนดสื่อการสอนที่มี ความเหมาะสมกับการ จัดการเรียนรู้ Storyline	+1	+1	+1	3	1
		8. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้กำหนดการวัดและ ประเมินผลที่มีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1

หน่วยที่	วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ผลรวม คะแนน	ค่า IOC
			ผู้เชี่ยวชาญ				
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3 The grateful child	- นักเรียนสามารถ บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องี่อ่านได้ - นักเรียนสามารถ บอกรายละเอียด ต่างๆ ของเรื่องี่ อ่าน จาก องค์ประกอบของ Storyline ได้ เช่น ฉาก ตัวละคร เหตุการณ์ ปัญหา และวิธีการแก้ไข	1. แผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
		2. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนของกิจกรรม ที่สอดคล้องกับการจัดการ เรียนรู้ Storyline	+1	+1	+1	3	1
		3. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนของกิจกรรมที่มี ความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1
		4. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนที่ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติตามได้	+1	+1	+1	3	1
		5. แผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่กระตุ้นให้ ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้	+1	+1	+1	3	1
		6. แผนการจัดการเรียนรู้ มีระยะเวลาในการจัด กิจกรรมเหมาะสม	+1	0	+1	2	0.67
		7. แผนการจัดการเรียนรู้ได้ กำหนดสื่อการสอนที่มี ความเหมาะสมกับการ จัดการเรียนรู้ Storyline	+1	+1	+1	3	1
		8. แผนการจัดการเรียนรู้ได้ กำหนดการวัดและ ประเมินผลที่มีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1

เกณฑ์

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ได้คะแนนระดับต่ำสุด คือ 0.67 และสูงสุด คือ 1 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเที่ยงตรง

ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อที่	จุดประสงค์	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	To identify the main characters.	+1	+1	+1	3	1.00
2	To identify the main characters.	+1	+1	+1	3	1.00
3	To identify the main characters.	+1	+1	+1	3	1.00
4	To identify the setting of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
5	To identify the details of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
6	To point out the problem of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
7	To identify the solution.	+1	+1	+1	3	1.00
8	To make sequence of events.	+1	+1	+1	3	1.00
9	To identify the details of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
10	To identify the moral teaching of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
11	To identify the main characters.	+1	0	+1	2	0.67
12	To identify the main characters.	+1	+1	+1	3	1.00
13	To identify the main characters.	+1	+1	+1	3	1.00
14	To identify the setting of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
15	To identify the details of the story.	+1	+1	+1	3	1.00

ข้อที่	จุดประสงค์	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมคะแนน	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
16	To point out the problem of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
17	To identify the solution.	+1	+1	+1	3	1.00
18	To make sequence of events.	+1	+1	+1	3	1.00
19	To identify the details of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
20	To identify the moral teaching of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
21	To identify the main characters.	+1	+1	0	2	0.67
22	To identify the main characters.	+1	+1	+1	3	1.00
23	To identify the main characters.	+1	+1	+1	3	1.00
24	To identify the setting of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
25	To identify the details of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
26	To point out the problem of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
27	To identify the solution.	+1	+1	+1	3	1.00
28	To make sequence of events.	+1	+1	+1	3	1.00
29	To identify the details of the story.	+1	+1	+1	3	1.00
30	To identify the moral teaching of the story.	+1	+1	+1	3	1.00

ภาคผนวก ค

ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline
และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้าน โดยใช้เทคนิค Storyline

รายการประเมิน		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านรูปแบบ						
1.	ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	+1	+1	0	2	0.67
2.	มีรูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1
ด้านเนื้อหา						
3.	เนื้อหานิทานมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1
4.	เนื้อหานิทานมีความยากง่ายเหมาะสมกับ ผู้เรียน	0	+1	+1	2	0.67
5.	ปริมาณแบบฝึกเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	0	+1	2	0.67
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
6.	กิจกรรมขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) มีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1
7.	กิจกรรมขั้นการอ่าน (While-Reading) มี ความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ ง่ายขึ้น	+1	+1	+1	3	1
8.	กิจกรรมขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีปริมาณที่เหมาะสม และเชื่อมโยงกับทักษะอื่นได้ดี	+1	+1	+1	3	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
9.	แบบฝึกช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถ ทางการอ่านเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1
10.	แบบฝึกมีความน่าสนใจและช่วยทำ ให้นักเรียน มีแรงจูงใจในการอ่าน มากขึ้น	+1	+1	+1	3	1

เกณฑ์

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้
- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

ได้คะแนนในระดับต่ำสุด คือ 0.67 และสูงสุด คือ 1

ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่าใช้ได้ทุกข้อ

ภาคผนวก ง
ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อที่	p	r	ข้อ	p	r
1	0.67	0.27	16	0.60	0.33
2	0.73	0.47	17	0.67	0.27
3	0.53	0.27	18	0.73	0.33
4	0.73	0.33	19	0.60	0.33
5	0.73	0.33	20	0.53	0.27
6	0.67	0.27	21	0.67	0.27
7	0.67	0.27	22	0.67	0.27
8	0.53	0.27	23	0.67	0.27
9	0.67	0.27	24	0.67	0.53
10	0.60	0.47	25	0.73	0.33
11	0.53	0.27	26	0.73	0.33
12	0.73	0.47	27	0.67	0.40
13	0.67	0.40	28	0.47	0.33
14	0.53	0.27	29	0.73	0.33
15	0.73	0.47	30	0.60	0.47
แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95					

หมายเหตุ

- ข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ จะมีค่าความยากง่าย (p) ตามเกณฑ์ระหว่าง 0.20 – 0.80
ค่าอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
- ข้อสอบมีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.47 – 0.73
มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.27 – 0.53
- แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา ภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Krai Thong ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2564
โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดมารผดุงวิทย์”	เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม. 1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานและเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม. 1/5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ต 2.2 ม. 1/1 บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. สาระสำคัญ

การใช้เทคนิค Storyline ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยจะมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์หรือที่เรียกว่าการกำหนดเส้นทางเดินเรื่องโดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำ (Key question) ในการจับประเด็นสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อเรื่อง ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ฉาก

(Setting) ตัวละคร (Characters) เหตุการณ์ (Events) ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา (Problem and solution)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถอ่านและตอบคำถามจากนิทานเรื่อง Krai Thong โดยการใช้เทคนิค Storyline ได้

3.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ได้
2. นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดต่างๆ ของเรื่องที่ได้ จากองค์ประกอบของ Storyline ได้ เช่น ฉาก ตัวละคร เหตุการณ์ ปัญหาและวิธีการแก้ไข

4. สาระการเรียนรู้

- Vocabularies

cave, river, crocodile, magic orb, strong, smart, cruel, scared, daughter, forced, wives, wicked, wealth, brave, wood raft, sail, mumbling, grandfather, king, burst, light up, blow up, knife, spear, stab, destroy, flow out, belly

- เทคนิค Storyline

- ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Guessing meaning of new words from story, rearranging the events of the story

5. กิจกรรมการเรียนรู้

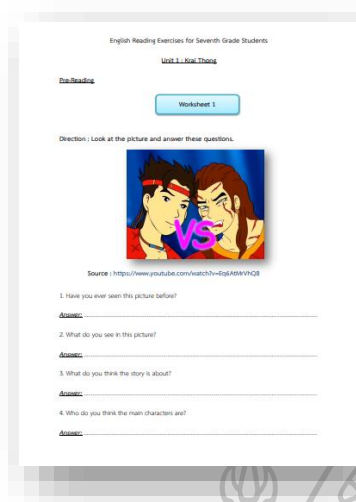
ขั้น Pre-reading

1. ครูนำเสนอรูปภาพจากบทอ่านให้นักเรียนดูและจากนั้นครูถามด้วยคำถามหลัก (Key questions) เกี่ยวกับรูปภาพนั้นๆ ยกตัวอย่างเช่น

- Have you ever seen this picture before?
- What do you see in this picture?
- What do you think the story is about?
- Who do you think the main character is?

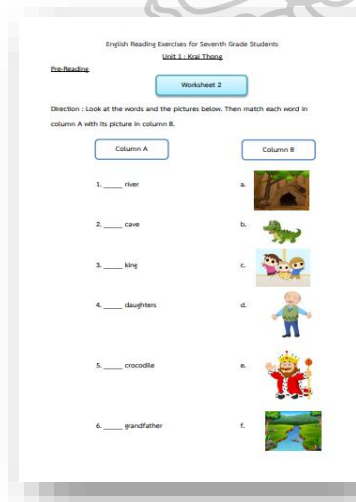
หลังจากนั้นให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 (Worksheet 1)

ตัวอย่างใบงานที่ 1 (Worksheet 1)

2. ครูเขียนคำศัพท์ใหม่จากเนื้อเรื่องลงบนกระดาน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู จากนั้นให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 (Worksheet 2) โดยการเดาความหมายจากรูปภาพ และครูเฉลยความหมายของแต่ละรูปภาพ โดยการแสดงรูปภาพของคำศัพท์นั้นๆ บนกระดาน

ตัวอย่างใบงานที่ 2 (Worksheet 2)

3. ครูอธิบายความหมายและองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ให้นักเรียนฟัง เช่น Storyline เป็นการดำเนินเรื่องหรือผูกเรื่องที่มีความต่อเนื่องกัน โดยใช้คำถามหลัก (Key question) เป็นตัวเชื่อมหรือเปิดประเด็นในการดำเนินเรื่อง และประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ ฉาก ตัวละคร วิธีชีวิต และเหตุการณ์และปัญหาที่ต้องแก้ไข นอกจากนี้ครูยังบอกถึงความสำคัญของการนำ storyline ไปใช้กับนิทาน

ขั้น While-reading

4. ครูแจกบทอ่านที่เป็นนิทานให้นักเรียนทุกคน และครูอ่านชื่อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 รอบและนักเรียนอ่านตาม จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อหาในนิทานตามครูทีละประโยค

5. นักเรียนอ่านบทอ่านตามครูทีละประโยค ในขณะที่กำลังอ่านเนื้อหาในบทอ่าน นักเรียนใช้ทักษะ การอ่านในการกวาดสายตาเพื่อหาข้อมูลสำคัญของเรื่องเพื่อค้นหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง จากนั้นครูถามคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและทดสอบความเข้าใจของนักเรียน ตามองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ 1) ฉาก (Setting) เป็นการระบุถึงสถานที่และเวลาโดยเฉพาะ 2) ตัวละคร (Characters) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในฉาก อาจเป็น คนหรือสัตว์ 3) เหตุการณ์ (Events) เป็นการดำเนินชีวิตหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของตัวละคร 4) ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา (Problem and solution) เป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในเรื่องและวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ

ตัวอย่างประโยคที่ใช้ถามนักเรียน

- 1) Where did the story take place? (ฉาก)
- 2) Who were the main characters? (ตัวละคร)
- 3) What is the beginning, the middle and the end of story? (เหตุการณ์)
- 4) What is the problem of the story? How is the problem solved? (ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา)

หลังจากนั้นครูแจกใบงานที่ 3 (Worksheet 3) ให้นักเรียนทำ

ตัวอย่างใบงานที่ 3 (Worksheet 3)

English Reading Exercises for Seventh Grade Students
Unit 1: Kae Thong
While-reading
Worksheet 3

Direction: Fill in the information to complete the blank.
Title: _____

<p>Setting Where did the story take place?</p> <p>1. _____ 2. _____</p>	<p>Character Who were the main characters?</p> <p>1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____</p>
--	--

Problem
What was the problem in the story?

1. Chaiwan is the strongest. 2. Chaiwan took Taper Kae and Taper Thong to his cave.
3. Kae Thong called Kae Kae to Phaiak. 4. Chaiwan was killed by Kae Thong.

Solution
What happened in the story?

Beginning Middle End
Direction: Choose these sentences to fit the given box in the correct order.

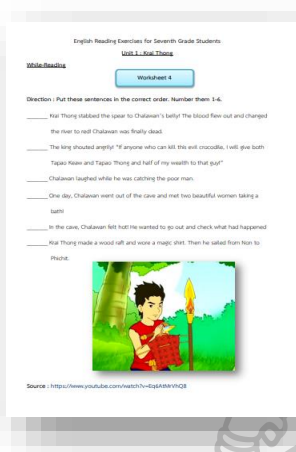
_____	_____	_____
1. Kae Thong asked the king to Chaiwan's castle. Chaiwan was angry about.	2. Chaiwan went out of the cave and met his beautiful woman taking a bath.	3. Kae Thong entered the middle of Phaiak cave, and he began searching some traps inside.

Solution
How was the problem solved?

ขั้น Post-reading

6. เมื่อนักเรียนอ่านบทอ่านจบ ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 4 (Worksheet 4) โดยการจัดเรียงลำดับของเนื้อเรื่อง

ตัวอย่างใบงานที่ 4 (Worksheet 4)

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่อง ทบทวนคำศัพท์ คำอ่าน และความหมายคำศัพท์จากบทอ่าน ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิดโดยการสรุปลงในใบงานที่ 5 (Worksheet 5) ตามหัวข้อคำถามที่ครูแจกให้ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ตัวอย่างใบงานที่ 5 (Worksheet 5)

8. ครูยกตัวอย่างประโยคจากบทอ่าน พร้อมกับอธิบายเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ (หลักการใช้ Past Simple Tense) และให้นักเรียนทำใบงานที่ 6 (Worksheet 6)

Regular Irregular

ask – asked

see – saw

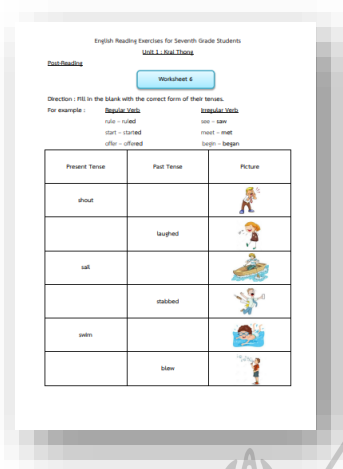
call – called

tell – told

want – wanted

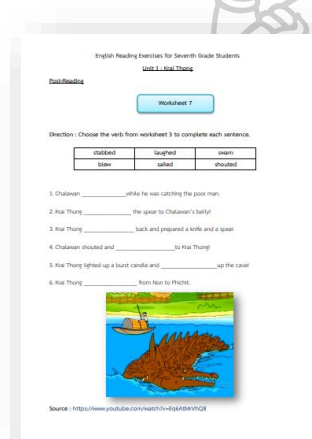
go – went

ตัวอย่างใบงานที่ 6 (Worksheet 6)

หลังจากนั้นทำใบงานที่ 7 (Worksheet 7)

ตัวอย่างใบงานที่ 7 (Worksheet 7)

6. สื่อ/อุปกรณ์

- ใบงาน (การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค Storyline)
- นิทานเรื่อง Krai Thong

7. การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

- ทำกิจกรรมระหว่างอ่าน
- ตอบคำถามท้ายเรื่อง
- การอภิปรายแสดงความคิดเห็นท้ายเรื่อง

เครื่องมือในการวัด

- แบบฝึกหัดระหว่างอ่าน
- แบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

English Reading Comprehension Exercises for Grade 7 Students

Unit 1 : Krai Thong

Pre-Reading

Worksheet 1

Direction : Look at the picture and answer these questions.

Source : <https://www.youtube.com/watch?v=Eq6AtMrVhQ8>

1. Have you ever seen this picture before?

Answer:

2. What do you see in this picture?

Answer:

3. What do you think the story is about?

Answer:

4. Who do you think the main character is?

Answer:

English Reading Comprehension Exercises for Grade 7 Students

Unit 1 : Krai Thong

Pre-Reading

Worksheet 2

Direction : Look at the words and the pictures below. Then match each word in column A with its picture in column B.

Column A

1. _____ river

2. _____ cave

3. _____ king

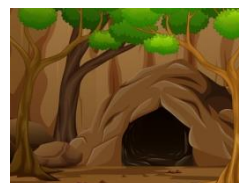
4. _____ daughters

5. _____ crocodile

6. _____ grandfather

Column B

a.

b.

c.

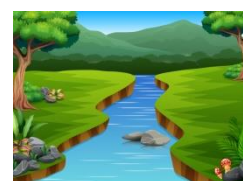
d.

e.

f.

English Reading Comprehension Exercises for Grade 7 Students

While-Reading

Krai Thong (Thai Folktale)

Krai Thong is the local fable of Chao Phraya River valley, the big river of Phichit city, Phichit province at the present. The story is...

At Phichit city, there was a big cave underneath the river. In the cave, there were many crocodiles living with the magic orb. This magic orb was not only able to light the cave but also to change any crocodile into a human. And the special magic of this orb was none of the crocodiles would be hungry living in the cave. “Lord Rambhai” was the oldest crocodile and was respected by every crocodile. His son was “Lord Kochon” who had a son named “Chalawan”, the strongest and smartest crocodile.

After both of Chalawan’s father died and his grandfather became older, he ruled the other crocodiles. With the big body and his cruel behavior, killing and eating both animals and humans, the people in Phichit were so scared of him.

“Hahaha. Swim for your life or I will eat you!” Chalawan laughed while he was catching the poor man.

One day, Chalawan went out of the cave and met two beautiful women taking a bath! Two beautiful women were King Phichit’s daughters, one was Tapao Kaew and another was Tapao Thong. After he saw them, he fell in love and decided to take both of them to his cave. When they arrived, Chalawan became human and forced two women to be his wives.

Shortly, King Phichit knew what had happened. “Such a wicked animal!” The king shouted angrily! “If anyone who can kill this evil crocodile, I will give both Tapao Keaw and Tapao Thong and half of my wealth to that guy!”

The news was spread to many towns. Until Krai Thong, the brave and strong man living in Non city who had learned the crocodile killing magic, knew, he offered the king.

“I will bring your beloved daughters back safely, highest.” Krai Thong said.

“I will trust you. Good luck.” The king praised.

Krai Thong made a wood raft and wore a magic shirt. He sailed from Non to Phichit. When he arrived in the middle of Phichit river, he did not know where the cave was located. So, he began mumbling some magic words.

“Ah! I find it. This must be the cave!” Krai Thong said. “Come on, Chalawan. I am here for you.” He started mumbling the magic words again.

In the cave, Chalawan felt hot! He wanted to go out and check what had happened so bad but his father, Lord Kochon, had told him not to go out at this time. So, he kept doing meditation.

Although Krai Thong had mumbled many magic words, Chalawan did not show up.

“What should I do?” Krai Thong asked himself. “Alright. I must use a burst candle.”

Krai Thong lighted up a burst candle and blew up the cave!

The water quickly came into Chalawan’s cave.

“What happened? Why does the water come into my cave?” Chalawan decided to swim up to the surface of the river. There, he saw Krai Thong!

“You are really bad sailing the raft and blowing up my cave. I will eat you!” Chalawan shouted and swam to Krai Thong!

“Oh! This must be Chalawan! Today, you die!” Krai Thong shouted back and prepared a knife and a spear.

When Chalawan swam closely, Krai Thong stabbed the knife to its skin. The big and terrible wave occurred. They kept fighting while the villagers were watching thrillingly until the raft was destroyed. Krai Thong stabbed the spear to Chalawan’s belly! The blood flew out and changed the river to red! Chalawan was finally dead.

English Reading Exercises for Grade 7 Students

Unit 1 : Krai ThongWhile-Reading

Worksheet 3

Direction : Fill in the information to complete the blank.

Title : _____

Setting

Where did the story take place?

1. _____
2. _____

Character

1. _____ 2. _____ 3. _____
4. _____ 5. _____
6. _____ 7. _____

Problem

What was the problem in the story?

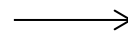
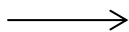
1. Chalawan is the strongest crocodile. 2. Chalawan took Tapao Kaew and Tapao Thong to his cave.
3. Krai Thong sailed from Non to Phichit. 4. Chalawan was killed by Krai Thong.

Events

What happened in the story?

Beginning Middle End

Direction : Choose these sentences to fill the given box in the correct order.

a. Krai Thong stabbed the spear to Chalawan's belly!

b. Chalawan went out of the cave and met two beautiful women taking a

c. Krai Thong arrived in the middle of Phichit river , and he began mumbling some

Solution

How was the problem solved?

Unit 1 : Krai Thong

While-Reading

Worksheet 4

Direction : Put these sentences in the correct order. Number them 1-6.

_____ Krai Thong stabbed the spear to Chalawan's belly! The blood flew out and changed the river to red! Chalawan was finally dead.

_____ The king shouted angrily! "If anyone who can kill this evil crocodile, I will give both Tapao Keaw and Tapao Thong and half of my wealth to that guy!"

_____ Chalawan laughed while he was catching the poor man.

_____ One day, Chalawan went out of the cave and met two beautiful women taking a bath!

_____ In the cave, Chalawan felt hot! He wanted to go out and check what had happened

_____ Krai Thong made a wood raft and wore a magic shirt. Then he sailed from Non to Phichit.

Source : <https://www.youtube.com/watch?v=Eq6AtMrVhQ8>

English Reading Exercises for Grade 7 Students

Unit 1 : Krai ThongPost-Reading

Worksheet 5

Direction : Brainstorm with your friends about the story and answer these questions.

1. Who is your favorite character of this story? And why do you choose the one?

2. If you are Chalawan, will you take Tapao Kaew and Tapao Thong to the cave or not? Why, or why not?

3. What do you think the moral of this story is?

4. What would you do if you were Krai Thong? Why?

Source : <https://www.youtube.com/watch?v=Eq6AtMrVhQ8>

English Reading Exercises for Grade 7 Students

Unit 1 : Krai Thong

Post-Reading

Worksheet 6

Direction : Fill in the blank with the correct form of their tenses.

For example : Regular Verb

rule – ruled

start – started

offer – offered

Irregular Verb

see – saw

meet – met

begin – began

Present Tense	Past Tense	Picture
shout		
	laughed	
sail		
	stabbed	
swim		
	blew	

English Reading Exercises for Grade 7 Students

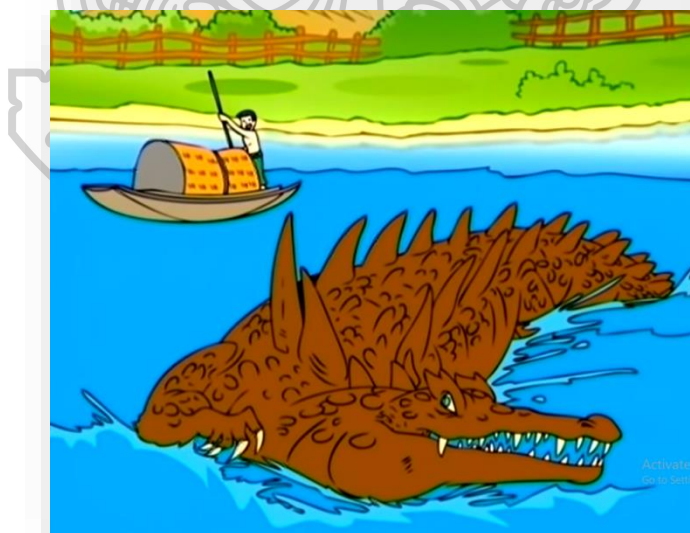
Unit 1 : Krai ThongPost-Reading

Worksheet 7

Direction : Choose the verb from worksheet 3 to complete each sentence.

stabbed	laughed	swam
blew	sailed	shouted

1. Chalawan _____ while he was catching the poor man.
2. Krai Thong _____ the spear to Chalawan's belly!
3. Krai Thong _____ back and prepared a knife and a spear.
4. Chalawan shouted and _____ to Krai Thong!
5. Krai Thong lighted up a burst candle and _____ up the cave!
6. Krai Thong _____ from Non to Phichit.

Source : <https://www.youtube.com/watch?v=Eq6AtMrVhQ8>

Reading Comprehension Test

Level: Matthayomsuksa 1

Time: 50 minutes

Score 30 Marks

School: Bangplama Soongsumarnphadungwit District: Bangplama Province: Suphanburi

Part I : Read the folktale “Chorakhe Sam Phan”. Then answer of each question.**(1-10)****Chorakhe Sam Phan**

Once upon a time, there was one couple living in a peaceful city. One day, the fisherman had caught a little lovely crocodile and sold it in the market. When this couple saw it, they fell in love with it immediately.

“Wow! Look at those eyes, my husband! It is lovely!” A wife said excitedly.

“You are right, my wife. Hey friend! Can we have this cute crocodile cub?” A husband asked the fisherman.

“Hahaha. It took me a long time to catch this buddy. But, if you really want it, I will sell it for you for just 10,000 bias.” The fisherman told the couple.

“What! That’s too expensive! Come on, friend. Please. We really love it. We will take care of it as if it is our lovely son.” A wife begged.

“Um..” The fisherman thought hardly because it will be only 5 dollars exchanged with 3,000 bias, Thai currency in the past. “Alright! Special sales for you, 3,000 bias. Ok?”

“Wow! That’s perfect! Thank you so much!” A husband said happily.

After they had paid for the cub, they returned home and took care of the crocodile cub nicely in the pond next to their house.

Later, the crocodile cub had grown up too big that the couple could not keep it in their house. So, they freed the crocodile to the river in front of their house.

After the crocodile finished eating food, it always returned to sleep under the bridge in front of the couple’s house.

Although the crocodile kept growing up bigger and bigger, the couple still kept providing the food for it as usual. One day, something unexpected happened!

“Croco Croco. I am here. Your father is here. Come up, good boy. Your food is here!” a husband called his crocodile happily. The crocodile swam up to the surface of the river. It was unsure that it was hungry or wanted to try the human flesh when a father went by the river, the crocodile bit and dragged him down to the river.

“What! Release me! Help! Help!” A husband shouted terrifyingly.

When a wife saw that, she was sad that she could not save her husband.

“You have eaten my husband. How could you do that?” She cried. “Eat me, too. So that we will die together.”

She was still yelling at the crocodile.

At last, the crocodile dragged her down to the river after her husband.

When the other villagers knew that the crocodile had killed its parents, who took care of its since it was a cub, they began calling its “Chorakhe Sam Phan”, which meant the price of the crocodile from the fisherman, 3,000 bias. And the villagers also called the river where the crocodile lived as “Chorakhe Sam Phan river” until now.

- How many main characters are there in the story?
 - Two
 - Three
 - Four
 - Five
- Which of the following is NOT the main character?
 - A couple
 - A Crocodile
 - A fisherman
 - A farmer
- Which of the following is NOT the characteristic of the wife?
 - Selfish
 - Brave
 - Helpful
 - Kind

4. Where did the main story take place?
- a. In the forest
 - b. At the cinema
 - c. In the market
 - d. By the river
5. What happened after the crocodile bit and dragged the husband?
- a. The wife killed the crocodile.
 - b. The wife jumped to help her husband.
 - c. The wife was dragged by the crocodile.
 - d. The wife called the rescue to help her husband.
6. What is the correct order of the story's events?
- 1) The crocodile bit and dragged the husband down to the river.
 - 2) The couple freed the crocodile to the river in front of their house.
 - 3) The crocodile dragged the wife down to the river
 - 4) The couple bought a crocodile from the fisherman in the market.
- a. 2,1,3,4
 - b. 4,2,1,3
 - c. 1,3,4,2
 - d. 3,4,2,1
7. What was the problem of this story?
- a. The couple was killed by the crocodile.
 - b. The fisherman sold the crocodile in the market.
 - c. The couple freed the crocodile to the river in front of their house.
 - d. The crocodile slept under the bridge in front of the couple's house.
8. What was the solution of this story?
- a. The couple had to kill the crocodile.
 - b. The couple did not take care of the crocodile cub nicely
 - c. The couple did not buy the crocodile from the fisherman.
 - d. The couple must not free the crocodile to the river in front of their house.
9. How did the story end?
- a. The couple had killed the crocodile.
 - b. The crocodile had killed the couple.
 - c. The fisherman was killed by the crocodile.
 - d. The crocodile was killed by the fisherman.

10. What is the moral teaching of the story?

- a. You should be grateful to your parents.
- b. Thinking good, doing good always receive good things.
- c. To let the crocodile spend its life in the river better because it is a dangerous animal
- d. If you are the ungrateful child, you will lose your house, bald, and toothless like this older son.

Part II : Read the folktale “Bald man against the rule”. Then answer of each question. (11-20)

Bald man against the rule

Once upon a time, there were Tid Thong and Tid Tom. They were really close friends. They had been studied together for such a long, long time. One day, there was one strange seller in their village asking them to buy the strange oil while they were about to go back home.

“Hey!” The seller called them. “Both of you look really good” the seller praised.

“Thank you.” They said. “Anything we can help you?”

“No...no...nothing.” He replied. “But. Do you want to look better? Here!”

The strange seller took two bottles out of his coat and showed them up. Both of two small bottles have the yellow liquid inside.

“These are the magic oil!” The seller said. “Listen! A dropper night will make you bright!”

Without thinking carefully, they bought the magic oil immediately!

They used it every day. Not too long, their hair fell down a little and little. Finally, they were bald!

They were so embarrassed that they could not go out of the house. When the other villagers knew, they bullied them. Sometimes the villagers told them to use the shit of the chicken to grow up their hair. They did it but nothing happened. That made the villagers laughed at them even harder!

“I can’t stand anymore!” Tid Thong said.

“Me too.” Tid Tom agreed. “Let’s go into the forest to ask the hermit for help.”

When they arrived. With the kindness of the hermit, he told them to dive into the holy pond next to the hermit’s house. If they did that three times, their hair would grow up again.

Without wasting any time, both of them jumped and dived into the pond. Their hair grew up a little bit for the first time. For the second time, their hair was longer a little bit. Finally, their hair was long normally.

“Wow! Amazing! My hair is back!” Tid Tom said happily.

“But on our middle heads, there is still no hair because of the scar.” Tid Thong said sadly.

“Hey!” Tid Tom called Tid Thong. “How about we dive one more time so that we can have the hair in the middle of our head?”

“Sounds good! Let’s do it!”

They dived into the pond again without listening to what the hermit shouted!

When they went up from the pond, they were bald again!

With this mistake, the hermit could not help them anymore. They cried harder and went back to their house sadly. This is the story of Thai idiom, bald man against the rule.

11. How many main characters are there in the story?
- a. Two b. Three
c. Four d. Five
12. Which of the following is NOT the main character?
- a. A hermit b. A rabbit
c. Tid Thong d. Tid Tom
13. Which of the following is NOT the characteristic of Tid Thong and Tid Tom?
- a. Think carefully b. Believe people easily
c. Listen carelessly d. Usually break the rule
14. Where did the main story take place?
- a. By the river b. By the sea
c. In the village d. In the market
15. What happened after Tid Thong and Tid Tom wash their hair with the magic oil?
- a. Their hair was longer.
b. Their hair was shiny.
c. Their hair was black and thick.
d. Their hair fell down a little and little.
16. What is the correct order of the story's events?
- 1) Tid Thong and Tid Tom jumped and dived into the pond.
2) Tid Thong and Tid Tom went into the forest to ask the hermit for help.
3) Tid Thong and Tid Tom bought the strange oil from one strange seller.
4) Tid Thong and Tid Tom used the shit of the chicken to grow up their hair.
- a. 3,4,2,1 b. 4,3,1,2
c. 2,1,4,3 d. 1,2,3,4
17. What was the problem of this story?
- a. Tid Thong and Tid Tom were bald.
b. Tid Thong and Tid Tom bought the magic oil
c. Tid Thong and Tid Tom went to see the hermit.
d. Tid Thong and Tid Tom jumped and dived into the pond.

18. What was the solution of this story?
- Tid Thong and Tid Tom could not go out of the house.
 - Tid Thong and Tid Tom went into the forest to ask the hermit for help.
 - Tid Thong and Tid Tom mustn't buy the magic oil from the strange seller.
 - Tid Thong and Tid Tom used the shit of the chicken to grow up their hair.
19. How did the story end?
- Tid Thong and Tid Tom were bald again.
 - Tid Thong and Tid Tom's hair was long normally.
 - Tid Thong and Tid Tom became the sellers of magic oil.
 - Tid Thong and Tid Tom had the hair in the middle of their heads.
20. What is the moral teaching of the story?
- Thinking good, doing good always receive good things.
 - Liars are not believed even when they speak the truth.
 - Do not add or break the command. The bad result will occur to us.
 - It's easy to despise what you cannot have. Nothing comes easy without a hard work.

Part III : Read the folktale "Pikul Thong". Then answer of each question. (21-30)

Pikul Thong

Once upon a time, there was a beautiful woman named "Pikul". She was said to have not only physical beauty but good behavior as well. Her mother died while she was very young. So, she was looked after by her step-mother who also had a daughter named "Mali". It was very unfortunate that both the mother and her daughter were wicked women. They forced Phikul to work hard every day.

One day after the job of pounding rice was finished, Pikul went to fetch water from a stream which was not far from home. On the way back, an old woman suddenly appeared in front of Pikul and asked water from her to drink. Pikul was very pleased to be able to help the old woman. She gave her water and told her to take

more water to wash her face and body so as to refresh herself. Pikul told her not to worry if the water was not enough, she would go and bring it more.

The old woman smiled and said, "You're beautiful and kind at heart. Even though I am poor and look shabby, you still treat me nicely."

After praising Pikul with kind words, the old woman then gave a wish to her and by this virtue, the golden flowers of bullet wood (Tanjong tree or Mimusops), known in Thai as Pikul, would come out from her mouth whenever she felt sympathy for anyone or anything. Immediately after granting this wish to Pikul, the old woman disappeared in front of her eyes. Pikul knew at once that the woman was surely an angel in disguise who had come down to earth to grant her a wish.

After returning home late, she was scolded by her step-mother who thought that she had gone astray just to avoid daily work. Pikul thus told the whole story to her and feeling sympathy, many golden flowers of the bullet wood came out from her mouth.

The greedy step-mother quickly changed her mood from anger to greed and rushed to grasp them all while cajoling Pikul to speak more to satisfy her greed. From that day onwards, the step-mother collected as many golden flowers as possible to sell in the market and got a lot of money. All of them now lived a happy life. Pikul did not need to work so hard as before but she was forced to speak the whole day so that more golden flowers would come out from her mouth.

Exhausted by her step-mother's greedy demands, Phikul got a sore throat and became voiceless. She could not speak for a while. The situation upset her step-mother so much so that she started beating Pikul, trying to force her to speak but Pikul could not utter even a single word.

To satisfy her greed, the step-mother decided to send her own daughter, Mali, to do the same thing as Pikul did. Mali was sent to the same place as told by Pikul, but instead of meeting an old woman, she met a beautiful woman wearing an impressive dress standing under the shade of a big tree. The woman then asked for water from Mali to drink. Out of jealousy, Mali got angry and thought that the woman

was not an angel so she refused to give any and used rude words to curse the angel in disguise.

The angel thus placed a curse on Mali that whenever she got angry and spoke, worms would come out from her mouth. Upon returning home, Mali told the whole story to her mother. From the anger of telling the story, the whole house was full of worms. The mother thought that Pikul was jealous of her daughter so she had distorted the story and that was why Mali did not meet an old woman. She beat Pikul and drove her out from home.

Overwhelmed by this grief, Pikul wandered in the forest alone. Fortunately, she walked in the direction of a young Prince who was enjoying a horse ride in the forest along with his soldiers. Upon seeing the young girl crying, the Prince asked her to tell the whole story. At the end of her narration the whole area was full of golden flowers. The Prince was very pleased and asked for her hand. After marrying her, the couple ascended the throne and ruled the city happily ever after.

21. How many main characters are there in the story?

- a. Three b. Four
- c. Five d. Six

22. Which of the following is NOT the main character?

- a. Pikul b. Mali
- c. An angel d. A Princess

23. Which of the following is NOT the characteristic of Pikul?
- a. Kind b. Greedy
 - c. Beautiful d. Sympathy
24. Where did the main story take place?
- a. In the house b. In the market
 - c. At the school d. By the pool
25. What happened after the step-mother forced Pikul to speak the whole day?
- a. Pikul escaped from the house.
 - b. Pikul went to fetch water from a stream.
 - c. Pikul got a sore throat and became voiceless.
 - d. Pikul helped the old woman by giving some water.
26. What is the correct order of the story's events?
- 1) The step-mother collected as many golden flowers as possible to sell in the market.
 - 2) Pikul wandered in the forest alone and then saw a young Prince.
 - 3) On the way back, an old woman suddenly appeared in front of Pikul.
 - 4) Mali met a beautiful woman wearing an impressive dress standing under the shade of a big tree.
- a. 3,1,4,2 b. 1,2,3,4
 - c. 4,3,2,1 d. 2,4,1,3
27. What was the problem of this story?
- a. The greed of Pikul's step-mother.
 - b. Worms come out from Mali's mouth.
 - c. The Prince met Pikul in the forest.
 - d. Golden flowers come out from Pikul's mouth.
28. What was the solution of this story?
- a. Pikul escaped from the house.
 - b. Pikul married with a young Prince.
 - c. Pikul should not tell the whole story to the step-mother.
 - d. Pikul's step-mother should be a sufficient with what she had.

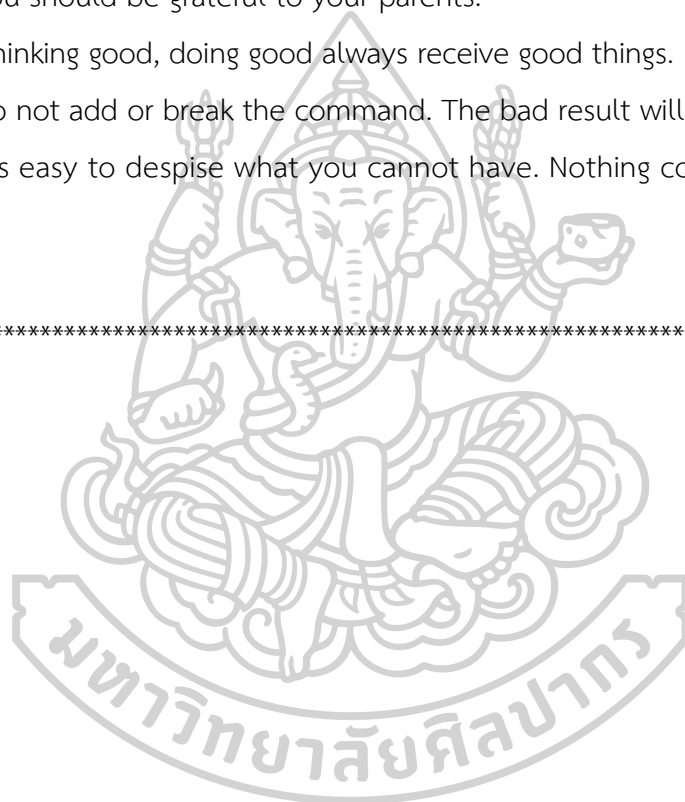
29. How did the story end?

- a. Pikul was killed by her step-mother.
- b. The step-mother became a millionaire in the village.
- c. The Prince married with Pikul and they stayed together happily ever after.
- d. There were many golden flowers of the bullet wood came out from Mali's

mouth

30. What is the moral teaching of the story?

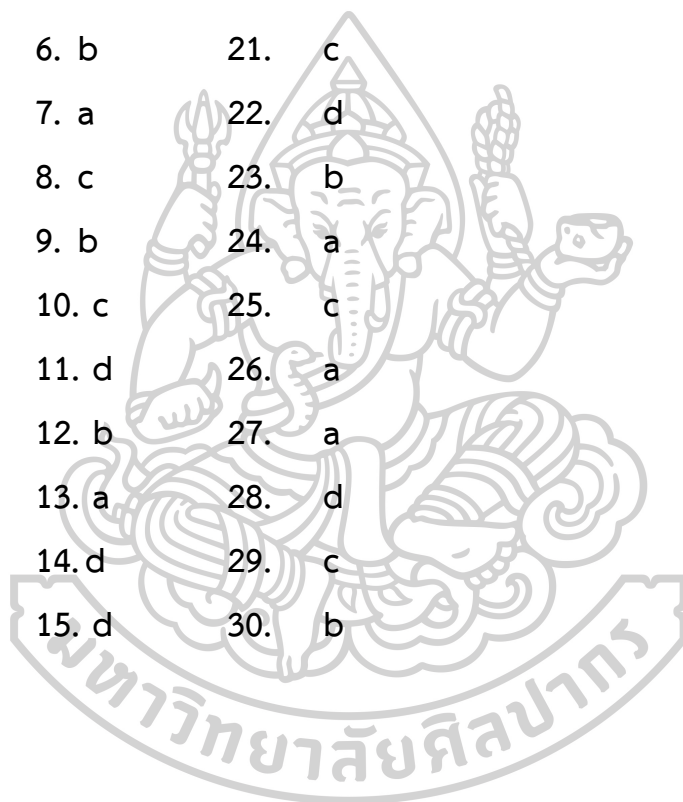
- a. You should be grateful to your parents.
- b. Thinking good, doing good always receive good things.
- c. Do not add or break the command. The bad result will occur to us.
- d. It's easy to despise what you cannot have. Nothing comes easy without a hard work.

Answer Key

(Reading Comprehension Test)

1. c	16. a
2. d	17. b
3. a	18. c
4. d	19. a
5. c	20. c
6. b	21. c
7. a	22. d
8. c	23. b
9. b	24. a
10. c	25. c
11. d	26. a
12. b	27. a
13. a	28. d
14. d	29. c
15. d	30. b

ภาคผนวก ข

แบบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และ
นิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้าน
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline และนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการตอบคำถามของนักเรียนครั้งนี้ไม่มีถูกหรือผิดและไม่มีผลต่อการสอบได้หรือตก ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการตอบตามความเป็นจริง โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านรูปแบบ					
	ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน					
2.	มีรูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา					
3.	ด้านเนื้อหา					
	เนื้อหานิทานมีความน่าสนใจ					
4.	เนื้อหานิทานมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					
5.	ปริมาณแบบฝึกเหมาะสมกับเวลาเรียน					
6.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	กิจกรรมขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) มีความน่าสนใจ					
7.	กิจกรรมขั้นการอ่าน (While-Reading) มีความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น					
8.	กิจกรรมขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีปริมาณที่เหมาะสมและเชื่อมโยงกับทักษะอื่นได้ดี					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
9.	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ใบงานช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น					
10.	ใบงานมีความน่าสนใจและช่วยทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฉ
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันตียะ
 อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. ดร.จันทร์เพ็ญ สุวรรณคร
 ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
 โรงเรียนดอนคาวิทยา อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
3. ดร.พรพิมล ยังฉิม
 ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูดผดุงวิทย์” อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

พิชามนญ์ ผิวอ่อนดี

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต

สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

